

PEKIN, 24 kwietnia (Xinhua)

Ustawa Chińskiej Republiki Ludowej o bezpieczeństwie żywności

(przyjęta na VII sesji XI Stałego Komitetu Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 28 lutego 2009, r., zmieniona podczas XIV Sesji XII Stałego Komitetu Ogólnochińskiego Zgromadzenia Przedstawicieli Ludowych Chińskiej Republiki Ludowej w dniu 24 kwietnia, 2015 r.)

Spis treści

Rozdział 1: Postanowienia ogólne

Rozdział 2: Nadzór i ocena zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności

Rozdział 3: Normy bezpieczeństwa żywności

Rozdział 4: Produkcja i handel żywnością

Sekcja 1: Przepisy ogólne

Sekcja 2: Kontrola produkcji i handlu żywnością

Sekcja 3: Etykietowanie, opis oraz reklama produktów

Sekcja 4: Żywność specjalnego przeznaczenia

Rozdział 5: Kontrole żywności

Rozdział 6: Import i eksport żywności

Rozdział 7: Postępowanie w przypadku incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności

Rozdział 8 Działania regulacyjne

Rozdział 9: Odpowiedzialność prawna

Rozdział 10: Przepisy uzupełniające

Rozdział 1: Postanowienia ogólne

Artykuł 1 Niniejsza Ustawa ma na celu zapewnienie bezpieczeństwa żywności i ochronę zdrowia oraz życia obywateli.

Artykuł 2 Przepisom niniejszej Ustawy podlegają następujące rodzaje działalności gospodarczej prowadzone na terytorium Chińskiej Republiki Ludowej:

- 1) Produkcja i przetwarzanie żywności (zwane dalej „produkcją żywności”); sprzedaż żywności i usługi gastronomiczne (zwane dalej „handlem żywności”);
- 2) Produkcja i handel dodatkami do żywności;
- 3) Produkcja i handel opakowaniami, pojemnikami, detergentami i środkami dezynfekcyjnymi do żywności oraz narzędziami i sprzętem wykorzystywanym do produkcji i handlu żywnością (zwanymi dalej „produktami związanymi z żywnością”);

- 4) Dodatki do żywności i produkty związane z żywnością wykorzystywane przez producentów i przedsiębiorstwa handlowe z sektora żywności;
- 5) Przechowywanie i transport żywności;
- 6) Zarządzanie bezpieczeństwem żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością.

Zarządzanie jakością i bezpieczeństwem podstawowych produktów rolnych przeznaczonych do spożycia (zwanymi dalej „produktami rolno-spożywczymi”) będzie zgodne z *Ustawą ChRL o jakości i bezpieczeństwie produktów rolnych*. Obrót i sprzedaż produktami rolno-spożywczymi, opracowanie norm dotyczących jakości i bezpieczeństwa oraz publikacja informacji dotyczących bezpieczeństwa oraz zarządzanie jakością i bezpieczeństwem produkcji rolnej określone niniejszą Ustawą, będą podlegać postanowieniom niniejszej Ustawy.

Artykuł 3 Działania dotyczące bezpieczeństwa żywności będą prowadzone zgodnie z zasadami “pierwszeństwa prewencji, zarządzania ryzykiem, kontroli procesów oraz działań na rzecz całego społeczeństwa”, mających na celu wdrożenie system opartego na nauce i ścisłym nadzorze.

Artykuł 4 Producenci i przedsiębiorstwa handlowe z sektora żywności ponoszą wszelką odpowiedzialność za produkowaną i znajdującą się w obrocie żywnością.

Producenci i przedsiębiorstwa handlowe z sektora żywności są zobowiązani ściśle przestrzegać obowiązujących przepisów i uregulowań oraz norm bezpieczeństwa żywności w ramach swojej działalności gospodarczej. Są zobowiązani do zapewnienia bezpieczeństwa żywności, postępowania w sposób uczciwy i odpowiedzialny, wzięcia odpowiedzialności za społeczeństwo i ponoszenia odpowiedzialności publicznej, akceptacji nadzoru społecznego i poniesienia odpowiedzialności społecznej.

Artykuł 5 Rada Państwowa powołuje Komitet Bezpieczeństwa Żywności i określa zadania i zakres obowiązków Komitetu.

Chińska Agencja Żywności i Leków (CFDA) podlegająca bezpośrednio Radzie Państwowej, zgodnie z postanowieniami niniejszej Ustawy oraz zakresem obowiązków określonych przez Radę Państwową, sprawuje nadzór nad produkcją i handlem żywnością.

Jednostka administracyjna ds. zdrowia Rady Państwowej (Krajowego Komitetu ds. Zdrowia i Planowania Rodziny ChRL (NHFPC)), zgodnie z postanowieniami niniejszej Ustawy oraz zakresem obowiązków określonych przez Radę Państwową, sprawuje nadzór nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności, przeprowadza oceny ryzyka oraz opracowuje i publikuje krajowe normy bezpieczeństwa żywności we współpracy z CFDA.

Pozostałe jednostki podlegające Radzie Państwowej będą prowadzić stosowne działania na rzecz bezpieczeństwa żywności zgodnie z postanowieniami niniejszej Ustawy oraz zakresem obowiązków określonych przez Radę Państwową.

Artykuł 6 Władze lokalne na poziomie powiatów i jednostek terytorialnych wyższego szczebla będą odpowiedzialne za sprawowanie nadzoru i zarządzanie bezpieczeństwem żywności w podległym regionie; będą kierować, organizować i koordynować nadzór nad bezpieczeństwem żywności oraz reagować na incydenty związane z bezpieczeństwem żywności, a także opracują / będą doskonalić ogólny mechanizm zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz wymiany informacji.

Powiaty i jednostki terytorialne wyższego szczebla, zgodnie z niniejszą Ustawą i postanowieniami Rady Państwa, określają obowiązki jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków, jednostki ds. zdrowia oraz innych jednostek tego samego szczebla; właściwe jednostki będą odpowiadać za nadzór nad bezpieczeństwem żywności.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na poziomie powiatów może powołać agencje lokalne w miastach lub określonych gminach.

Artykuł 7 Egzekucja odpowiedzialności za bezpieczeństwo żywności na poziomie powiatu i jednostek wyższego szczebla.

Władze wyższego szczebla dokonują oceny nadzoru nad bezpieczeństwem żywności sprawowanego przez jednostki niższego szczebla. Władze powiatowe i wyższego szczebla dokonają oceny nadzoru nad bezpieczeństwem żywności sprawowanego przez jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków i inne jednostki tego samego szczebla.

Artykuł 8 Władze powiatowe i wyższego szczebla wdrażają działania na rzecz bezpieczeństwa żywności do miejscowego planu rozwoju gospodarczego i społecznego, włączają wydatki na działania na rzecz bezpieczeństwa żywności do budżetu, wzmocnią budowanie potencjału w zakresie nadzoru nad bezpieczeństwem żywności i zapewnią niezbędne wsparcie działań na rzecz bezpieczeństwa żywności.

Powiatowe jednostki regulacyjne ds. żywności i leków i jednostki wyższego szczebla oraz jednostki właściwe dołożą starań na rzecz umacniania komunikacji i koordynacji, egzekucji praw i odpowiedzialności.

Artykuł 9 Stowarzyszenia branży spożywczej będą pełnić wielorakie funkcje, w tym na rzecz umacniania samodyscypliny branży, ustanawiania ról przemysłowych oraz mechanizmu nagradzania / karania zgodnie ze statutami, świadczenia usług w zakresie informacji i technologii bezpieczeństwa żywności, dostarczania wytycznych i motywowania producentów żywności i przedsiębiorstw handlowych z sektora żywności do postępowania zgodnie z prawem, promowania wiarygodności branży, popularyzacji / publikacji informacji o bezpieczeństwie żywności, itp.

Stowarzyszenia konsumenckie oraz inne organizacje konsumenckie mają prawo do społecznego nadzoru nad działaniami naruszającymi niniejszą Ustawę i łamiącymi prawa konsumentów.

Artykuł 10 Władze na wszystkich poziomach będą umacniać edukację publiczną w zakresie bezpieczeństwa żywności, zachęcać organizacje społeczne, wspólnoty i producentów żywności / przedsiębiorstwa handlowe w sektorze żywności do prowadzenia działalności edukacyjnej dotyczącej przepisów, norm i wiedzy z zakresu bezpieczeństwa żywności, promowania zdrowego odżywiania się oraz zwiększania świadomości konsumentów w zakresie bezpieczeństwa żywności.

Media bezpłatnie będą podawać do publicznej wiadomości informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności, praw, przepisów, norm oraz wiedzy i zapewnią nadzór opinii publicznej odnośnie działań naruszających przepisy Ustawy. Publikacje i raporty dotyczące bezpieczeństwa żywności będą zgodne z prawdą i wiarygodne.

Artykuł 11 Chiny zachęcają i wspierają prowadzenie badań podstawowych i stosowanych nad bezpieczeństwem żywności, a także zachęcają producentów żywności / przedsiębiorstwa handlowe w sektorze żywności do wdrażania zaawansowanych technologii i praktyk zarządzania mających na celu poprawę bezpieczeństwa żywności.

Chiny wdrażają restrykcyjne systemy zarządzania dotyczące stosowania pestycydów, wycofania przestarzałych lub silnie trujących, wysoce toksycznych i trwałych pestycydów, promują tworzenie i stosowanie produktów alternatywnych i zachęcają do stosowania skutecznych, niskotoksycznych i mniej trwałych pestycydów.

Artykuł 12 Każda organizacja i osoba fizyczna ma prawo zgłosić i zaskarżyć zachowania niezgodne z Ustawą, żądać informacji od odpowiednich agencji rządowych i przedstawiać uwagi i sugestie dotyczące nadzoru nad bezpieczeństwem żywności.

Artykuł 13 Każdy podmiot i osoba fizyczna, która przyczyniła się do działań na rzecz bezpieczeństwa żywności zostanie nagrodzona zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi.

Rozdział 2: Nadzór i ocena zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności

Artykuł 14 Chiny ustanawiają system nadzoru nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności monitorujący choroby przenoszone przez żywność, skażenia żywności oraz inne zagrożenia związane z żywnością.

NHFPC, CFDA oraz AQSIQ wspólnie opracują i wdrożą krajowy plan nadzoru nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności.

CFDA i inne ministerstwa otrzymujące informacje o zagrożeniach dla bezpieczeństwa żywności, bezzwłocznie zweryfikują takie informacje i powiadomią NHFPC. NHFPC, otrzymujące powiadomienia o zagrożeniach dla bezpieczeństwa żywności i chorobach przenoszonych przez żywność od instytutów medycznych itp., będzie współpracować z właściwymi ministerstwami i przeprowadzi niezbędne badania i analizy. W razie potrzeby, krajowy plan nadzoru nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności zostanie skorygowany.

W oparciu o krajowy plan nadzoru, jednostka ds. zdrowia na szczeblu prowincji, we współpracy z jednostką regulacyjną ds. żywności i leków oraz jednostką kontroli jakości na tym samym szczeblu, opracuje i skoryguje plan nadzoru nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności tak, aby uwzględniał dane regionalne. Jednostka ds. zdrowia na szczeblu prowincji prześle plany nadzoru do NHFPC do celów archiwizacyjnych i zrealizuje je.

Artykuł 15 Instytut techniczny będzie sprawować nadzór nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności w oparciu o plan nadzoru i program działań w sposób zapewniający dokładność i wiarygodność danych; dane z nadzoru i wyniki analizy będą raportowane zgodnie z planem nadzoru i programem działań.

Urzednicy ds. nadzoru nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności mają prawo wstępu do gospodarstw rolnych/hodowlanych, produkujących produkty rolno-spożywcze oraz zakłady produkcji żywności / handlowe w celu uzyskania niezbędnych danych i poboru próbek. Próbki pobierane będą po cenie rynkowej.

Artykuł 16 Jeżeli wynik kontroli ujawni prawdopodobieństwo istnienia zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności, jednostka ds. zdrowia na poziomie powiatu i wyższym, powiadomi o tym fakcie jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków, władze tego samego szczebla oraz jednostkę ds. zdrowia wyższego szczebla. Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków będzie prowadzić dalsze badanie w tej sprawie.

Artykuł 17 Chiny ustanawiają mechanizm oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności poprzez przyjęcie metod opartych o dowody naukowe i uwzględniających proces nadzoru nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności, prowadzenie ocen ryzyka obejmujących biologiczne, chemiczne i fizyczne czynniki ryzyka w żywności, dodatkach do żywności i produktach związanych z żywnością.

NHFPC będzie odpowiedzialne za organizację ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności. NHFPC powoła komitet ekspercki ds. ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności, składający się z ekspertów w zakresie nauk medycznych, rolnictwa, żywności i żywienia, biologii i środowiska, itp. w celu prowadzenia ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności. Wyniki ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności będą publikowane przez NHFPC.

Oceny bezpieczeństwa pestycydów, nawozów, leków weterynaryjnych, pasz i dodatków paszowych będą odbywać się przy udziale z komitetu eksperckiego.

(Władze) nie będą pobierać opłat od producentów żywności i przedsiębiorstw handlowych z sektora żywności z tytułu ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności. Próbki będą pobierane po cenie rynkowej.

Artykuł 18 Ocena zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności będzie prowadzona w następujących sytuacjach:

1. Nadzór nad zagrożeniami dla bezpieczeństwa żywności lub pozyskane raporty ujawnią istnienie prawdopodobnego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością;
2. Zaistnieje potrzeba przedstawienia podstawy naukowej na potrzeby opracowania lub zmodyfikowania krajowych norm bezpieczeństwa żywności;
3. Przeprowadzenie oceny zagrożeń jest konieczne do identyfikacji obszaru priorytetowego lub rodzaju (żywności) w ramach działań regulacyjnych;
4. Wykryte czynniki mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności;

5. Zaistnieje potrzeba określenia, czy dany czynnik stanowi zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności;

6. Wystąpią inne sytuacje, które NHFPC uzna za konieczne dla przeprowadzenia oceny zagrożeń.

Artykuł 19 CFDA, AQSIQ oraz MOA, uznając przeprowadzenie oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności za konieczne, przedłożą do NHFPC wnioski w sprawie przeprowadzenia oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i dostarczą niezbędnych informacji i materiałów (w tym dotyczących źródła i charakteru zagrożenia, danych z badań i wniosków). Po wystąpieniu sytuacji, o których mowa w Artykule 18 Ustawy, NHFPC przeprowadzi ocenę zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i przedstawi wyniki oceny w sprawozdaniu przedłożonym do odpowiedniej jednostki Rady Państwowej.

Artykuł 20 Jednostki ds. zdrowia i rolnictwa na poziomie prowincji i wyższym będą powiadamiać się wzajemnie o wszelkich informacjach dotyczących ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i produktów rolno-spożywczych.

NHFPC i MOA będą powiadamiać się wzajemnie o wszelkich informacjach dotyczących ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i produktów rolno-spożywczych.

Artykuł 21 Wyniki ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności będą stanowić podstawę naukową niezbędną do opracowywania i modyfikacji norm bezpieczeństwa żywności oraz wdrażania działań regulacyjnych w tym zakresie.

Jeżeli wnioski oceny zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności ujawnią, że żywność, dodatek do żywności lub produkt związany z żywnością jest stanowiącym zagrożenie, CFDA i AQSIQ bezzwłocznie powiadomią o tym fakcie publicznie i poinformują konsumentów o zaprzestaniu spożycia lub stosowania produktu oraz podejmą działania na rzecz wycofania z obrotu żywności, dodatku do żywności i produktów związanych z żywnością; w razie konieczności NHFPC, we współpracy z CFDA, bezzwłocznie opracuje lub zmodyfikuje właściwe normy krajowe dotyczące bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 22 CFDA we współpracy z właściwymi ministerstwami, będzie prowadzić kompleksowe analizy sytuacji w zakresie bezpieczeństwa żywności w oparciu o wyniki ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności oraz działania regulacyjne w tym zakresie. Dla ujawnionej żywności wysokiego ryzyka, CFDA bezzwłocznie opracuje i opublikuje ostrzeżenia dotyczące bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 23 Powiatowe jednostki ds. zdrowia i wyższego szczebla, we współpracy z innymi agencjami rządowymi, komitetem eksperckim ds. ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i instytucjami technicznymi, będą prowadzić wymianę informacji w zakresie ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności i informacji regulacyjnych z producentami żywności / przedsiębiorstwami handlowymi z sektora żywności, instytucjami badawczymi, organizacjami certyfikującymi, stowarzyszeniami branżowymi, konsumentami i mediami. Wymiana informacji i komunikacja będzie oparta o dowody naukowe i będzie realizowana w sposób obiektywny, terminowy i otwarty.

Rozdział 3: Normy bezpieczeństwa żywności

Artykuł 24 Normy bezpieczeństwa żywności mają na celu ochronę zdrowia społeczeństwa i powinny być oparte o dowody naukowe, zasadne, bezpieczne oraz wiarygodne.

Artykuł 25 Normy bezpieczeństwa żywności są obligatoryjne. Poza normami bezpieczeństwa żywności nie zostaną opracowane żadne inne obligatoryjne normy dotyczące żywności.

Artykuł 26 Normy bezpieczeństwa żywności określają:

1) Ograniczenia zawartości lub stężenia w żywności mikroorganizmów chorobotwórczych, pozostałości pestycydów, pozostałości leków weterynaryjnych, biotoksyn, zanieczyszczeń, (metali ciężkich, itp.) oraz innych substancji, które, zawarte w żywności, dodatkach do żywności i produktach związanych z żywnością, mogą być niebezpieczne dla zdrowia człowieka;

- 2) Rodzaj, zakres i zastosowanie oraz dawkę dopuszczalnych dodatków do żywności;
- 3) Wymogi dotyczące składników odżywczych w podstawowych i uzupełniających produktach spożywczych przeznaczonych wyłącznie dla niemowląt lub innych grup specjalnych;
- 4) Wymogi dotyczące etykietowania, identyfikacji i instrukcji mających znaczenie dla bezpieczeństwa żywności i żywienia, itp.;
- 5) Wymogi higieniczne dotyczące procesu produkcji i handlu żywnością;
- 6) Wymogi dotyczące jakości w zakresie bezpieczeństwem żywności;
- 7) Metody i procedury badań żywności w zakresie bezpieczeństwa żywności; oraz
- 8) Inne szczegóły niezbędne do opracowania norm bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 27 NHFPC, we współpracy z CFDA, opracuje i opublikuje krajowe normy bezpieczeństwa żywności; numer normy krajowej określi Komitet Normalizacji przy Radzie Państwowej.

Ograniczenie pozostałości pestycydów i pozostałości leków dla zwierząt w żywności oraz metody i procedury badawcze zostaną opracowane wspólnie przez NHFPC, MOA i CFDA.

Procedury badań dla uboju zwierząt hodowlanych i drobiu opracuje MOA we współpracy z NHFPC.

Artykuł 28 Opracowane krajowych norm bezpieczeństwa żywności będą uwzględniać wyniki ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności oraz dla produktów rolno-spożywczych; opracowane normy będą również uwzględniać właściwe normy międzynarodowe i wyniki międzynarodowych ocen zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności. Wersja wstępna krajowych norm bezpieczeństwa żywności zostanie ogłoszona publicznie i będzie uwzględniać opinie producentów żywności, przedsiębiorstw handlowych z sektora żywności, konsumentów oraz innych agencji rządowych.

Krajowe normy bezpieczeństwa żywności zostaną poddane ocenie Komitetu Oceniającego ds. Krajowych Norm bezpieczeństwa Żywności powołanego przez NHFPC. Komitet, złożony z ekspertów w dziedzinie medycyny, rolnictwa, żywności i żywienia, biologii i środowiska, itp. oraz przedstawicieli z innych ministerstw, stowarzyszeń branżowych i konsumenckich, będzie odpowiedzialny za ocenę aspektów naukowych i zastosowania praktycznego wersji wstępnej krajowych norm bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 29 W przypadku braku krajowych norm bezpieczeństwa żywności dla produktów lokalnych, jednostka ds. zdrowia na szczeblu prowincji może opracować i opublikować lokalne normy dla bezpieczeństwa żywności, przesłane następnie do NHFPC do celów archiwizacyjnych. Po opracowaniu krajowej normy dotyczącej bezpieczeństwa żywności, norma lokalna zostanie uchylona.

Artykuł 30 Chiny zachęcają producentów żywności do opracowywania bardziej restrykcyjnych norm dla przedsiębiorstw niż normy krajowe lub lokalne dotyczące bezpieczeństwa żywności, mające zastosowanie w przedsiębiorstwie; normy dla przedsiębiorstw należy przedłożyć do jednostki ds. zdrowia na poziomie prowincji do celów archiwizacyjnych.

Artykuł 31 Jednostka ds. zdrowia na szczeblu prowincji lub wyższym opublikuje, na stronie internetowej, krajowe normy dot. bezpieczeństwa żywności, normy lokalne i dla przedsiębiorstw, opracowane lub przedłożone do celów archiwizacji i upewni się, że są one dostępne publicznie i mogą zostać ściągnięte bezpłatnie.

W przypadku pojawienia się problemów z wdrożeniem norm dot. bezpieczeństwa żywności, jednostka ds. zdrowia na szczeblu powiatu lub wyższym podejmie współpracę z właściwymi agencjami rządowymi w zakresie udzielania wytycznych i odpowiedzi.

Artykuł 32 Jednostka ds. zdrowia na szczeblu prowincji i wyższym, we współpracy z jednostką regulacyjną ds. żywności i leków, jednostką ds. kontroli jakości i jednostką ds. rolnictwa tego samego szczebla, będą śledzić i oceniać wdrażanie norm krajowych i lokalnych dotyczących bezpieczeństwa żywności; w oparciu o wyniki oceny, normy będą odpowiednio modyfikowane.

Jednostką regulacyjną ds. żywności i leków na szczeblu prowincji i wyższym, we współpracy z jednostką ds. kontroli jakości i jednostką ds. kontroli jakości w rolnictwie oraz administracyjnymi agencjami rolnymi, będą gromadzić informacje o problemach w zakresie wdrażania norm bezpieczeństwa żywności i powiadamiać o nich jednostkę ds. zdrowia tego samego szczebla.

Producenci żywności, przedsiębiorstwa handlowe w sektorze żywności oraz stowarzyszenia branżowe, po wykryciu problemów we wdrażaniu norm bezpieczeństwa żywności, zgłoszą je do jednostki ds. zdrowia.

Rozdział 4: Produkcja i handel żywnością

Sekcja 1: Przepisy ogólne

Artykuł 33 Wszelka działalność związana z produkcją lub handlem żywnością musi spełniać normy bezpieczeństwa żywności i następujące wymogi:

- 1) Posiadanie odpowiednich pomieszczeń do obróbki surowców oraz pakowania/przechowywania żywności, odpowiednich dla ilości i rodzaju produkowanej i sprzedawanej żywności, utrzymywanie urządzeń w czystości i zapewnianie utrzymania odpowiedniej odległości pomiędzy tymi pomieszczeniami a toksycznymi i niebezpiecznymi miejscami lub innymi skażeniami i źródłami skażenia.
- 2) Posiadanie odpowiedniego sprzętu i pomieszczeń do produkcji i sprzedaży, odpowiednich dla ilości i rodzaju produkowanej i sprzedawanej oraz posiadanie odpowiedniego sprzętu i pomieszczeń do dezynfekcji, zmiany odzieży roboczej, sprzętu do czyszczenia, oświetlenia, wentylacji, zabezpieczenia antykorozyjnego, zabezpieczenia przed kurzem, owadami, gryzoniami i szkodnikami, mycia, odprowadzania ścieków i innych odpadów.
- 3) Zatrudnienie w pełnym lub niepełnym wymiarze godzin personelu technicznego ds. bezpieczeństwa żywności, oraz wdrożenie zasad oraz regulaminu zapewniającego bezpieczeństwo żywności;
- 4) Odpowiednie rozmieszczenie sprzętu oraz wdrożenie odpowiednich procedur operacyjnych w celu uniknięcia skażenia na skutek kontaktu pomiędzy nieprzetworzoną żywnością, żywnością przeznaczoną do bezpośredniego spożycia, surowcami i produktami gotowymi oraz w celu uniknięcia kontaktu żywności z elementami toksycznymi lub brudnymi;
- 5) Mycie i sterylizacja naczyń i pojemników do żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia przed użyciem oraz mycie i utrzymywanie ich w czystości po użyciu;
- 6) Używanie bezpiecznych i nieszkodliwych pojemników, narzędzi i urządzeń do przechowywania, transportu oraz załadunku/rozładunku żywności, utrzymywanie ich w czystości, aby uniknąć skażenia żywności i spełnianie specjalnych wymogów (takich jak temperatura i wilgotność, itp. do celów zapewnienia bezpieczeństwa żywności) oraz unikanie transportowania żywności razem z toksycznymi lub szkodliwymi produktami;
- 7) Używanie nietoksycznych czystych opakowań, naczyń i pojemników do żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia;
- 8) Zapewnienie przez producentów żywności i przedsiębiorstwa handlowe z sektora żywności utrzymywania przez personel higieny osobistej, mycia rąk i noszenia czystych ubrań i nakryć głowy podczas pracy; używania sterylnych i czystych pojemników, narzędzi i sprzętu do żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia bez opakowania;

- 9) Używanie wody zgodnie z krajowymi normami higienicznymi dla wody pitnej;
- 10) Stosowanie detergentów i środków dezynfekcyjnych bezpiecznych i nieszkodliwych dla zdrowia ludzi;
- 11) Spełnianie innych wymagań określonych w ustawach i innych przepisach.

Producenci żywności i przedsiębiorstwa handlowe z sektora żywności powinni spełniać wymogi pkt. 1 – 6 niniejszego Artykułu, jeżeli prowadzą działalność w zakresie przechowywania, transportu, ładunku/rozładunku żywności.

Artykuł 34 Zabroniona jest produkcja i handel następującymi rodzajami żywności, dodatkami do żywności i produktami związanymi z żywnością:

- 1) Żywności wyprodukowanej z surowców niespożywczych lub z dodatkiem substancji chemicznych lub szkodliwych substancji innych niż dodatki do żywności lub żywność produkowana z produktów wycofanych;
- 2) Żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością zawierającej mikroorganizmy chorobotwórcze pozostałości pestycydów, pozostałości leków weterynaryjnych, biotoksyny, zanieczyszczenia (metale ciężkie, itp.) oraz inne substancje niebezpieczne dla zdrowia ludzi w stężeniach przekraczających limity bezpieczeństwa;
- 3) Żywności i dodatków do żywności wyprodukowanych z surowców/dodatków po upływie ich terminu przydatności do spożycia;
- 4) Żywności zawierającej dodatki do żywności w ilości przekraczającej dopuszczalne normy;
- 5) Żywności o wartości odżywczej niespełniającej norm bezpieczeństwa żywności dla produktów podstawowych i uzupełniających dla niemowląt i grup specjalnych;
- 6) Żywności zepsutej lub zgniłej, zawierającej zjełczały tłuszcz, pleśń lub owady, skażonej lub brudnej lub zawierającej obce substancje lub wykazującej jakiegokolwiek inne rozpoznawalne organoleptycznie nieprawidłowości;
- 7) Mięsa lub produktów mięsnych drobiowych, ze zwierząt hodowlanych lub wodnych padłych w wyniku choroby, trucizny lub z niezidentyfikowanej przyczyny;
- 8) Mięsa lub produktów mięsnych, które nie zostały poddane kwarantannie lub kontroli zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami, albo nie przeszły pomyślnie takiej kwarantanny lub kontroli;
- 9) Żywności skażonej przez opakowanie, pojemniki lub środki transportu;
- 10) Żywności i dodatków do żywności z fałszywą datą produkcji na etykiecie, fałszywym terminem przydatności do spożycia lub po upływie takiego terminu;
- 11) Żywności i dodatków do żywności wstępnie opakowanych bez etykiety;
- 12) Żywności, której produkcja i handel zostały zakazane przez Państwo z przyczyn specjalnych, np. zapobieganiu chorobom;
- 13) Innej żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością, niezgodnych z przepisami, regulacjami i normami bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 35 Chiny wprowadzają system licencjonowania produkcji żywności i handlu żywnością. Każda organizacja lub osoba fizyczna musi otrzymać zezwolenie na produkcję żywności lub handel żywnością przed rozpoczęciem produkcji, sprzedaży i świadczenia usług gastronomicznych. Zezwolenie nie jest wymagane w przypadku sprzedaży produktów rolno-spożywczych.

Zgodnie z Ustawą ChRL w sprawie zezwoleń administracyjnych, jednostki ds. żywności i leków na poziomie prowincji i wyższych, zbadają dokumenty przedstawione przez wnioskodawców zgodnie z wymogami Artykułu 33.1.1-4 Ustawy, a następnie, w razie potrzeby, przeprowadzą kontrolę zakładu produkcyjnego lub handlowego wnioskodawcy. Wnioskodawcy, którzy przeszli pomyślnie kontrolę, uzyskają zezwolenie; w przypadku niezgodności z wymogami, licencja nie zostanie przyznana, a odrzucenie wniosku będzie zawierać uzasadnienie na piśmie.

Artykuł 36 Małe zakłady produkcji żywności i mali sprzedawcy żywności są zobowiązani prowadzić działalność produkcyjną i handlową zgodnie z wymogami dla skali produkcji/handlu oraz zapewnić, że żywność w ich zakładach jest czysta, nietoksyczna i nieszkodliwa. Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków będą sprawować ścisły nadzór nad takimi podmiotami.

Powiaty i władze wyższego szczebla będą odpowiedzialne za kompleksowy nadzór małych zakładów produkcji żywności i dostawców żywności w drodze udoskonalenia obsługi i planowania, procesu produkcji/handlu, zachęcanie i wspieranie w działaniach mających na celu poprawę warunków produkcji / handlowych oraz umożliwianie prowadzenia działalności na rynkach centralizowanych / sklepach lub prowadzenie działalności handlowej na wskazanych targowiskach tymczasowych lub przez wskazany okres czasu.

Szczegółowe środki zaradcze dla małych zakładów produkcji żywności i dostawców żywności, itp., zostaną opracowane przez władze na poziomie prowincji, regionów autonomicznych oraz miast.

Artykuł 37 W przypadku produkcji nowej żywności, nowych rodzajów dodatków do żywności lub nowych produktów związanych z żywnością, producent przedłoży materiały dotyczące oceny bezpieczeństwa dla takich produktów do NHFPC. NHFPC dokona przeglądu materiałów w przeciągu sześćdziesięciu (60) dni od daty otrzymania wniosku. Wnioski spełniające wymogi dot. bezpieczeństwa żywności, uzyskają zezwolenie, które zostanie opublikowane. Wnioski niespełniające wymogów nie uzyskają zezwolenia. Odmowa zostanie uzasadniona na piśmie.

Artykuł 38 Zabrania się dodawania leków do produkowanej lub wprowadzanej do obrotu żywności, chyba że dodana substancja jest uznawana za żywność i tradycyjny chiński lek. Katalog substancji tradycyjnie uznawanych za żywność i tradycyjne chińskie leki został opracowany i opublikowany wspólnie przez NHFPC i CFDA.

Artykuł 39 Państwo przyjmuje system licencjonowania (zezwoleń) dla produkcji dodatków do żywności. Miejsce, sprzęt/obiekty, specjaliści i system zarządzania w produkcji dodatków do żywności będzie dostosowany do wymogów dla produkowanego rodzaju dodatku do żywności, przy czym producent, zgodnie z procedurą określoną w Artykule 35.2 niniejszej Ustawy, uzyska zezwolenie na produkcję dodatku do żywności.

Produkcja dodatków do żywności będzie zgodna z prawami, regulacjami i krajowymi normami bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 40 Dodatek do żywności może zostać włączony do produktów dozwolonych do użycia po technicznym udowodnieniu jego bezpieczeństwa i niezawodności w drodze oceny ryzyka; właściwe normy krajowe dotyczące bezpieczeństwa żywności zostaną dostosowane w sposób terminowy, w zależności od potrzeb i wyników ocen bezpieczeństwa żywności.

Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności będą stosować dodatki do żywności zgodnie z krajowymi normami bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 41 Wytwarzanie produktów związanych z żywnością będzie odbywać się zgodnie z przepisami prawnymi, regulacjami i właściwymi krajowymi normami bezpieczeństwa żywności. Produkty związane z żywnością o wyższym stopniu ryzyka, takie jak materiały opakowaniowe mające bezpośredni kontakt z żywnością, podlegają licencjonowaniu odpowiednich produktów przemysłowych. Organy kontroli jakości zaostrożą działania regulacyjne dotyczące wytwarzania produktów związanych z żywnością.

Artykuł 42 Chiny wprowadzą całościowe systemy identyfikowalności bezpieczeństwa żywności.

Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności wdrożą system identyfikowalności bezpieczeństwa żywności zgodnie z przepisami niniejszej Ustawy, w celu zagwarantowania identyfikowalności żywności. Chiny zachęcają producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności do wdrażania technologii informacyjnych w zakresie gromadzenia i przechowywania informacji o produkcji i handlu oraz do wdrożenia systemu identyfikowalności bezpieczeństwa żywności.

CFDA we współpracy z MOA i jednostkami właściwymi stworzy skoordynowany całościowy system identyfikowalności dla bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 43 Władze lokalne na wszystkich szczeblach do wdrażania produkcji, zarządzania łańcuchem dostaw i dystrybucji żywności na dużą skalę.

Chiny zachęcają producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności do udziału w systemie ubezpieczeń z tytułu bezpieczeństwa żywności.

Sekcja 2: Kontrola produkcji i handlu żywnością

Artykuł 44 Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności wdrożą i udoskonalą własny system zarządzania bezpieczeństwem żywności, będą prowadzić szkolenia personelu w zakresie bezpieczeństwa żywności i prowadzić produkcję i handel żywnością zgodnie z prawem.

Osoba odpowiedzialna za produkcję żywności i przedsiębiorstwa handlowe wdrożą system zarządzania bezpieczeństwem żywności i będą w pełni odpowiedzialne za bezpieczeństwo żywności w przedsiębiorstwie.

Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności zatrudnią pracowników odpowiedzialnych za bezpieczeństwo żywności, udoskonalą system szkoleń i kontroli dla takich pracowników. Jeżeli pracownicy ds. bezpieczeństwa żywności nie przejdą oceny z zakresu zarządzania bezpieczeństwem żywności, zostaną pozbawieni stanowiska. Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków będzie przeprowadzać losowe oceny pracowników ds. bezpieczeństwa żywności i publikować wyniki ocen. Proces przeprowadzania ocen losowych będzie bezpłatny.

Artykuł 45 Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności ustanowią i wdrożą system zarządzania zdrowiem pracowników. Osoby cierpiące na choroby wymienione w wykazie NHFPC będą chorobami mającymi wpływ na bezpieczeństwo żywności nie mogą być dopuszczeni do pracy wymagającej bezpośredniego kontaktu z żywnością przeznaczoną do spożycia.

Osoby mające bezpośredni kontakt z żywnością przeznaczoną do spożycia powinny przechodzić coroczne badania okresowe i zostaną dopuszczone do pracy wymagającej bezpośredniego kontaktu z żywnością wyłącznie po otrzymaniu świadectwa zdrowia.

Artykuł 46 Producenci żywności opracują i wdrożą następujące wymagania kontrolne gwarantujące zgodność produktów z normami bezpieczeństwa żywności:

- 1) Kontrola surowców obejmująca zakup, zatwierdzenie i dostarczenie surowców;
- 2) Kontrola w punktach krytycznych, w tym produkcji, sprzętu, przechowywania i opakowań;
- 3) Inspekcje, w tym inspekcje surowców, półproduktów i produktów gotowych;
- 4) Kontrola transportu i dostaw produktów.

Artykuł 47 Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności ustanowią system wewnętrznej kontroli bezpieczeństwa żywności i będą regularnie przeprowadzać kontrole w tym zakresie. W przypadku zmiany warunków produkcji i handlu skutkującej niezgodnością z wymogami bezpieczeństwa żywności, producent oraz/lub przedsiębiorca podejmie bezzwłocznie środki zaradcze; w przypadku potencjalnego ryzyka wystąpienia incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, producent/przedsiębiorca bezzwłocznie zakończy produkcję i działania handlowe,

i powiadomi o tym fakcie właściwą miejscowo jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków.

Artykuł 48 Państwo zachęca producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności do stosowania się do dobrych praktyk produkcyjnych i wdrażania zaawansowanych systemów zarządzania bezpieczeństwem żywności w celu usprawnienia zarządzania bezpieczeństwem żywności.

W przypadku przedsiębiorstw, które spełniły warunki certyfikatów GMP i HACCP, instytucje certyfikujące przeprowadzą zgodnie z prawem dalsze inspekcje kontrolne; w przypadku przedsiębiorstw, które nie spełniły wymogów certyfikatów, instytucje certyfikujące unieważnią certyfikaty zgodnie z obowiązującym prawem i w sposób terminowy zawiadomią o tym fakcie jednostki regulacyjne ds. żywności i leków, a także powiadomią o tym fakcie publicznie. Instytucja certyfikująca nie nakłada żadnej opłaty za dalsze inspekcje kontrolne.

Artykuł 49 Producenci produktów rolno-spożywczych są zobowiązani stosować pestycydy, nawozy, leki weterynaryjne, paszę i dodatki do paszy zgodnie ze normami bezpieczeństwa żywności i odpowiednimi wymogami krajowymi. Będą przestrzegać przepisów dotyczących bezpiecznych okresów odstawienia w produkcji rolnej. Nie będą stosować metod produkcji rolnej zabronionej przepisami krajowymi. Zabrania się stosowania silnie trujących i toksycznych pestycydów w uprawie warzyw, owoców, herbaty, chińskich ziół leczniczych oraz innych produktów rolnych określonych przez Państwo.

Przedsiębiorstwa oraz wyspecjalizowane spółdzielnie rolne wytwarzające produkty rolno-spożywcze ustanowią system ewidencji produkcji rolnej.

Jednostki ds. rolnictwa na poziomie powiatu i wyższym wzmocnią system nadzoru, zarządzania i wytycznych dla produkcji rolnej i stworzą i udoskonalą system bezpieczeństwa stosowania nawozów w produkcji rolnej.

Artykuł 50 Producenci żywności będą zobowiązani do kontroli pozwoleń i certyfikatów zgodności dostawców produktów przy zakupie surowców żywnościowych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością. W przypadku surowców żywnościowych bez certyfikatów zgodności należy przeprowadzić ich badania na zgodność z normami bezpieczeństwa żywności. Producenci żywności nie będą nabywać żadnych surowców żywnościowych, dodatków do żywności ani produktów związanych z żywnością, które nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności.

Producenci żywności ustanowią systemy kontroli i ewidencji nowo zakupionych surowców żywnościowych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością, prawidłowo rejestrując informacje takie jak nazwa, specyfikacja, ilość, data produkcji lub numer partii, okres przydatności do spożycia, data zakupu surowców żywnościowych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością, a także imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe dostawcy. Ewidencję i dokumenty należy przechowywać przez co najmniej 6 miesięcy od wygaśnięcia daty przydatności do spożycia lub przez co najmniej 2 lata dla produktów o nieokreślonej dacie przydatności do spożycia.

Artykuł 51 Producenci żywności ustanowią i będą prowadzić ewidencję kontroli żywności wychodzącej, certyfikatów kontroli i statusu bezpieczeństwa żywności wychodzącej. Będą prawidłowo rejestrować informacje takie jak nazwa, specyfikacja, ilość, data produkcji lub numer partii, datę przydatności do spożycia, numer certyfikatu kontroli, datę sprzedaży oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe nabywcy. Dane ewidencyjne i dokumenty należy przechowywać zgodnie z przepisami Artykułu 50.2 Ustawy.

Artykuł 52 Producenci surowców żywnościowych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością przeprowadzą kontrole surowców żywnościowych, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością wyprodukowanych zgodnie z normami bezpieczeństwa żywności i dopuszczą do obrotu wyłącznie produkty o pozytywnym wyniku kontroli.

Artykuł 53 Przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności, przy zakupie żywności, dokonają kontroli licencji dostawców, ich certyfikatów zgodności lub innych dokumentów uwierzytelniających (zwanym dalej certyfikatami zgodności) dla żywności.

Przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności ustanowią i będą prowadzić system kontroli i ewidencji zakupów. Będą prawidłowo rejestrować informacje takie jak nazwa, specyfikacja, ilość, data produkcji lub numer partii, datę przydatności do spożycia, datę zakupu oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe dostawcy. Dane ewidencyjne i dokumenty należy przechowywać zgodnie z przepisami Artykułu 50.2 Ustawy.

W przypadku przedsiębiorstw handlowych o scentralizowanym modelu dystrybucji, siedziby przedsiębiorstw mogą prowadzić centralne kontrole zezwoleń i certyfikatów zgodności dostawców oraz tworzyć ewidencje kontroli dla żywności przychodzącej..

Przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności prowadzący działalność hurtową ustanowią system ewidencji sprzedaży żywności i będą prawidłowo rejestrować informacje takie jak nazwa, specyfikacja, ilość, data produkcji lub numer partii, datę przydatności do spożycia, datę sprzedaży hurtowej żywności oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe nabywców. Dane ewidencyjne i dokumenty należy przechowywać zgodnie z przepisami Artykułu 50.2 Ustawy.

Artykuł 54 Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności będą przechowywać i transportować żywność zgodnie z wymogami zapewnienia bezpieczeństwa żywności i regularnie kontrolować przechowywaną żywność i bezzwłocznie usuwać zepsutą żywność lub żywność po okresie przydatności do spożycia.

Przechowując żywność w dużych ilościach, przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności umieszczą w ewidencji informacje takie jak nazwa produktu, data produkcji lub numer partii, data przydatności do spożycia oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe producenta.

Artykuł 55 Dostawcy usług gastronomicznych opracują i wdrożą wymogi dla zakupu surowców; nie będą nabywać surowców niespełniających norm bezpieczeństwa żywności. Dostawcy usług gastronomicznych powinni upublicznić proces wytwarzania żywności i publikować informacje dotyczące surowców i ich źródeł, itp.

Dostawcy usług gastronomicznych będą prowadzić kontrolę żywności i surowców podlegających przetworzeniu; żywność i surowce, dla których zaistniały okoliczności opisane w Artykule 34.6 niniejszej Ustawy, nie będą przetwarzane lub wykorzystywane.

Artykuł 56 Dostawcy usług gastronomicznych będą utrzymywać w czystości zakłady przetwarzania i przechowywania żywności i poddawać je regularnym kontrolom; będą regularnie czyścić i dostosowywać do odpowiednich wymogów izolacje termiczne oraz chłodnie.

Dostawca usług gastronomicznych będzie myć lub sterylizować naczynia i sprzęt kuchenny zgodnie z wymogami; nie będzie korzystać z nieumytych lub niepoddanych sterylizacji naczyń i sprzętu. Dostawcy usług gastronomicznych, w przypadku gdy sprzęt i naczynia są czyszczone i sterylizowane przez firmę zewnętrzną, będą korzystać z wyłącznie usług firm spełniających wymogi niniejszej Ustawy w tym zakresie.

Artykuł 57 Zakłady gastronomiczne i podmioty świadczące scentralizowane usługi gastronomiczne, takie jak szkoły, przedszkola, zakłady opieki dla osób starszych i zakłady świadczące usługi dla placów budowy, będą ściśle przestrzegać właściwych praw, regulacji i norm bezpieczeństwa żywności. Podmioty zamawiające żywność od dostawców będących stronami trzecimi, będą zamawiać ją wyłącznie od podmiotów posiadających zezwolenia na produkcję i handel żywnością; będą również przeprowadzać kontrole żywności zgodnie z obowiązującymi wymogami. Dostawcy żywności będący stronami trzecimi będą przetwarzać żywność na bieżąco z zapewnieniem bezpieczeństwa żywności i jej zgodności z wymogami dotyczącymi wartości odżywczych.

Organ właściwy nadzorujący organizacje świadczące scentralizowane usługi gastronomiczne usprawni działania edukacyjne w zakresie bezpieczeństwa żywności i zarządzania, złagodzi ryzyka dla bezpieczeństwa żywności i zmniejszy potencjalne zagrożenia w tym zakresie.

Artykuł 58 Organizacje świadczące usługi sterylizacji naczyń będą posiadać stosowne zakłady oraz sprzęt do czyszczenia i

dezynfekcji; woda, detergenty i środki dezynfekcyjne będą zgodne z właściwymi normami bezpieczeństwa żywności, normami krajowymi i normami dotyczącymi higieny.

Podmioty świadczące scentralizowane usługi sterylizacji naczyń wdrożą kontrolę typu partia - po - partii sterylizowanych naczyń. Do użytku zostaną dopuszczone wyłącznie naczynia, które przeszły kontrolę i uzyskały certyfikat dezynfekcji. Zdezynfekowany sprzęt zostanie opatrzony etykietami – na każdym opakowaniu, zawierającymi takie informacje, jak nazwa firmy, jej adres i dane kontaktowe, datę dezynfekcji i przydatności do użycia.

Artykuł 59 Producenci dodatków do żywności ustanowią i będą prowadzić ewidencję kontroli wychodzących dodatków do żywności, certyfikatów kontroli i statusu bezpieczeństwa dodatków wychodzących. Będą prawidłowo rejestrować informacje takie jak nazwa, specyfikacja, ilość, data produkcji lub numer partii, datę przydatności do spożycia, numer certyfikatu kontroli, datę sprzedaży oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe nabywcy. Dane ewidencyjne i dokumenty należy przechowywać zgodnie z przepisami Artykułu 50.2 Ustawy.

Artykuł 60 Przedsiębiorcy handlowi w sektorze dodatków do żywności ustanowią i będą prowadzić system kontroli i ewidencji zakupów. Będą prawidłowo rejestrować informacje takie jak nazwa, specyfikacja, ilość, data produkcji lub numer partii, datę przydatności do spożycia, datę zakupu oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe dostawcy. Dane ewidencyjne i dokumenty należy przechowywać zgodnie z przepisami Artykułu 50.2.

Artykuł 61 Skonsolidowane przedsiębiorstwa handlowe, dzierżawcy stoisk i organizatorzy targów handlowych dokonają kontroli zezwoleń zatwierdzonych przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności zgodnie z prawem, zdefiniują obowiązki w zakresie zarządzania bezpieczeństwem żywności zatwierdzonych przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności oraz będą regularnie kontrolować środowisko i warunki handlu zatwierdzonych przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności. Wykrycie działań naruszających niniejszą Ustawę będzie skutkowało bezzwłocznym zawieszeniem takich podmiotów działalności i zgłoszeniem takiego naruszenia do powiatowej jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków właściwej miejscowo dla miejsca handlu.

Artykuł 62 Dostawcy platform internetowych prowadzących handel żywnością będący stronami trzecimi są zobowiązani do rejestracji pod nazwą rzeczywistą przedsiębiorstw handlowych z sektora żywności korzystających z platformy i do określenia ich obowiązków; platform dokona kontroli zezwoleń, jeśli producent lub przedsiębiorca zostaną objęci wymogiem prawnym uzyskania takiej licencji.

Dostawcy platform internetowych prowadzących handel żywnością, w przypadku wykryją naruszenia przepisów niniejszej Ustawy przez przedsiębiorcę handlowego, zawiesi jego działalność i bezzwłocznie zgłosi naruszenie do powiatowej jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków właściwej miejscowo dla siedziby przedsiębiorcy; platforma bezzwłocznie zakończy świadczenie usług handlowych on-line, jeżeli wykryje poważne naruszenie prawa.

Artykuł 63 Chiny ustanowią system wycofywania żywności z rynku. Jeżeli producent żywności wykryje, że produkowana żywność nie spełnia norm bezpieczeństwa żywności lub posiada dowody na jej szkodliwość dla zdrowia ludzkiego, bezzwłocznie zaprzestanie produkcji, wycofa z rynku produkt, powiadomi odpowiednich producentów, przedsiębiorstwa handlowe i konsumentów i sporządzi ewidencję wycofań i powiadomień.

Jeżeli przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności zidentyfikują przypadek, o którym mowa powyżej, zaprzestaną działań, poinformują odpowiednich producentów/konsumentów i sporządzą wykaz podjętych działań. Jeżeli producent żywności uzna wycofanie produktu z rynku za konieczne, produkt taki zostanie wycofany bezzwłocznie. W przypadku poinformowania o sytuacji, o której mowa powyżej, przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności, żywność zostanie wycofana bezzwłocznie.

Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności podejmą działania w rodzaju usunięcia zagrożenia lub zniszczenia żywności wycofanej z rynku, aby uniknąć jej ponownego wprowadzenia. Produkty wycofane z powodu niezgodnych etykiet, oznaczeń lub instrukcji mogą zostać sprzedane po podjęciu środków naprawczych przez producentów i

zagwarantowaniu bezpieczeństwa żywności; konsumenci zostaną powiadomieni o takich środkach naprawczych przy sprzedaży.

Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności przedstawiają dane szczegółowe dotyczące wycofania i utylizacji produktów do powiatowej jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków; w przypadku usunięcia lub zniszczenia wycofanej żywności, producent poinformuje taką jednostkę o czasie i miejscu takiego zdarzenia. Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków może nadzorować przebieg działania w razie konieczności. W przypadku niewycofania lub niezaprzestania handlu żywnością przez producenta żywności lub przedsiębiorcę handlowego, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na szczeblu powiatowym i wyższym mogą wezwać te podmioty do wycofania lub zaprzestania handlu żywnością.

Artykuł 64 Rynki hurtowe produktów rolno-spożywczych będą wyposażone w sprzęt badawczy i zatrudnią inspektorów lub powierzą obowiązki kontrolne agencjom badawczym spełniającym wymogi niniejszej Ustawy w zakresie pobierania próbek produktów rolno-spożywczych sprzedawanych an rynku hurtowym i raportowania do jednostek regulacyjnych ds. żywności i leków. Jeżeli produkty rolno-spożywcze nie będą spełniać norm bezpieczeństwa żywności, sprzedawcy będą zobowiązani do bezzwłocznego zaprzestania ich sprzedaży i zgłoszenie tego faktu do jednostek regulacyjnych ds. żywności i leków.

Artykuł 65 Ktokolwiek prowadzi sprzedaż produktów rolno-spożywczych, winien ustanowić system kontroli i ewidencji zakupów dla tych produktów, a także prawidłowo ewidencjonować nazwę, ilość i datę zakupu produktów rolno-spożywczych oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe nabywcy. Dane ewidencyjne i dokumenty należy przechowywać przez co najmniej 6 miesięcy.

Artykuł 66 Dodatki do żywności, takie jak środki przedłużające świeżość oraz konserwanty, itp. oraz produkty związane z żywnością, w tym opakowania, itp. stosowane do pakowania, utrzymania świeżości, przechowywania i transportu produktów rolno-spożywczych sprzedawanych an rynku powinny spełniać krajowe normy bezpieczeństwa żywności.

Sekcja 3: Etykietowanie, opis oraz reklama produktów

Artykuł 67 Na opakowaniu żywności wstępnie zapakowanej musi znajdować się etykieta zawierająca następujące informacje:

- 1) Nazwa, specyfikacja, zawartość netto i data produkcji;
- 2) Składniki lub skład;
- 3) Nazwa, adres i dane kontaktowe producenta;
- 4) Data przydatności do spożycia;
- 5) Kod standardu produktu;
- 6) Warunki przechowywania
- 7) Nazwa rodzajowa dodatków do żywności stosowana w normach krajowych;
- 8) Numer zezwolenia na produkcję; oraz
- 9) Inne informacje, które powinny zostać wskazane zgodnie z obowiązującymi przepisami i krajowymi normami bezpieczeństwa żywności.

Etykiety na podstawowych i uzupełniających produktach spożywczych przeznaczonych dla niemowląt lub innych grup specjalnych muszą określać główne składniki odżywcze i ich skład.

Jeżeli krajowe normy bezpieczeństwa określają wymogi dotyczące etykietowania, należy ich przestrzegać.

Artykuł 68 Przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności, sprzedając żywność w dużych ilościach, wskażą, na pojemniku lub opakowaniu zewnętrznym, takie informacje jak nazwa żywności, data produkcji lub numer partii, data przydatności do spożycia oraz imię i nazwisko (nazwę), adres i dane kontaktowe producenta.

Artykuł 69 Produkcja i handel żywnością zmodyfikowaną genetycznie będzie odbywać się zgodnie z właściwymi regulacjami, w tym w zakresie odpowiedniego etykietowania produktów.

Artykuł 70 Dodatki do żywności muszą posiadać etykietę, instrukcje i opakowanie. Instrukcje muszą zawierać informacje wymagane na podstawie Artykułów 67.1.1~6, 8 oraz 9 Ustawy, oraz zakres stosowania, dawkę i metody aplikacji dodatków do żywności, przy czym na etykiecie muszą znaleźć się słowa „dodatek do żywności”.

Artykuł 71 Etykiety, instrukcje i opakowanie żywności i dodatków do żywności nie mogą zawierać informacji nieprawdziwych lub przesadzonych ani oświadczeń dotyczących zastosowania żywności w zapobieganiu, leczeniu lub diagnozowaniu jakiegokolwiek choroby. Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności przyjmują odpowiedzialność prawną za oświadczenia na etykietach, w instrukcjach i na opakowaniach.

Etykiety i instrukcje żywności i dodatków do żywności muszą być jasne i łatwe do odczytania, i zawierać wyraźną i łatwą do odróżnienia datę produkcji i datę przydatności do spożycia.

Żywność lub dodatki do żywności niezgodne z informacjami zawartymi na etykiecie i instrukcjami nie mogą zostać dopuszczone do sprzedaży.

Artykuł 72 Przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności będą sprzedawać żywność zgodnie z oznaczeniami ostrzegawczymi i ostrzeżeniami oraz środkami ostrożności podanymi na etykiecie.

Artykuł 73 Reklamy żywności muszą zawierać prawdziwe informacje i nie mogą zawierać żadnych nieprawdziwych informacji, w tym informacji dotyczących funkcji zapobiegających chorobom lub leczniczych żywności. Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności przyjmują odpowiedzialność prawną za autentyczność i zgodność z prawem tekstów reklamowych dotyczących ich produktów.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na poziomie powiatu i wyższym, oraz inne jednostki, instytuty kontroli żywności i instytuty badawcze oraz stowarzyszenia branżowe nie polecają żywności klientom w drodze reklamy lub w innych formach. Organizacje konsumenckie nie polecają żywności klientom za opłatą lub w inny przynoszący zyski sposób.

Sekcja 4: Żywność specjalnego przeznaczenia

Artykuł 74 Państwo stosuje restrykcyjne przepisy do żywności specjalnego przeznaczenia, w tym zdrowej żywności, żywność specjalnego przeznaczenia medycznego, żywność przeznaczona dla niemowląt i małych dzieci, itp.

Artykuł 75 Zdrowa żywność o deklarowanych funkcjach zdrowotnych powinna posiadać dowody naukowe potwierdzające skuteczność takiej żywności i nie powodować ostrego, podostrego i przewlekłego zagrożenia dla organizmu ludzkiego.

Wykaz surowców dla zdrowej żywności oraz wykaz dopuszczonych oświadczeń zdrowotnych dla zdrowej żywności zostanie sporządzony, skorygowany i opublikowany wspólnie przez CFDA, NHFPC oraz krajowe jednostki administracyjne ds. medycyny tradycyjnej.

Wykaz surowców dla zdrowej żywności będzie zawierać nazwę, dawkowanie oraz funkcje surowców; surowce umieszczone w wykazie surowców dla zdrowej żywności będą wykorzystywane wyłącznie do produkcji zdrowej żywności.

Artykuł 76 Zdrowa żywność wykorzystująca surowce spoza wykazu surowców dla zdrowej żywności lub zdrowa żywność importowana po raz pierwszy powinna być zarejestrowana w CFDA; jednakże, pierwszy import zdrowej żywności zawierającej substancje odżywcze, takie jak suplementy witaminowe lub mineralne, należy zgłosić do ewidencji w CFDA. Pozostałą zdrową żywność należy zgłosić do ewidencji w jednostce regulacyjnej ds. żywności i leków na poziomie prowincji.

Dla importowanej zdrowej żywności organ właściwy kraju eksportującego wydaje zezwolenie na sprzedaż.

Artykuł 77 Dla zdrowej żywności wymagającej rejestracji, wnioskodawca przedłoży w momencie rejestracji takie informacje jak raport BiR, skład, techniki produkcji, ocenę bezpieczeństwa i funkcji zdrowotnych, etykieta, instrukcje, próbkę produktu oraz stosowne dokumenty pomocnicze. CFDA, po dokonaniu oceny technicznej, rejestruje produkty spełniające wymogi bezpieczeństwa i deklarowane funkcje zdrowotne; produkty niespełniające takich wymogów nie zostaną zarejestrowane, przy czym odmowa rejestracji zostanie przedstawiona na piśmie. W przypadku rejestracji zdrowej żywności wykorzystującej surowce spoza wykazu surowców dla zdrowej żywności, taki surowiec zostanie bezzwłocznie włączony do wykazu surowców dla zdrowej żywności.

Dla zdrowej żywności wymagającej ewidencji, wnioskodawca przedłoży w momencie składania wniosku takie informacje, jak skład, techniki produkcji, etykieta, wprowadzenie i materiały dokumentujące bezpieczeństwo produktu i jego funkcje zdrowotne.

Artykuł 78 Etykieta i instrukcje dla zdrowej żywności nie będą zawierać informacji o działaniu zapobiegawczym lub leczeniu chorób; treść etykiety i instrukcji będzie zgodna z prawdą i spójna z treścią zarejestrowaną lub wpisaną do ewidencji. Powinna wyraźnie określać grupy, dla których przeznaczony jest produkt, grupy, dla których jest on nieprzeznaczony, składniki funkcjonalne lub główne oraz ich zawartość i zawierać oświadczenie „Produkt nie jest substytutem leku”. Funkcje i składniki produktu powinny być spójne ze wskazaniami na etykiecie i instrukcji.

Artykuł 79 Reklama zdrowej żywności, poza postanowieniami Artykułu 73.1 Ustawy, powinna zawierać również stwierdzenie “Produkt nie jest substytutem leku”; treść reklamy powinna zostać zweryfikowana i zatwierdzona przez jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków na poziomie prowincji, właściwą dla siedziby producenta, oraz uzyskać dokument zatwierdzenia dla reklamy zdrowej żywności. Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na poziomie prowincji opublikuje zaktualizowany i zatwierdzony wykaz reklam zdrowej żywności oraz treść takich reklam.

Artykuł 80 Skład produktu specjalnego przeznaczenia medycznego będzie rejestrowany w CFDA. Wnioskodawca przedłoży w momencie rejestracji takie informacje, jak skład produktu, techniki produkcji, etykieta, wprowadzenie i materiały dokumentujące bezpieczeństwo produktu, wartości odżywcze oraz skuteczność kliniczną dla specjalnego przeznaczenia medycznego.

Do reklam produktów specjalnego przeznaczenia medycznego będzie mieć zastosowanie Ustawa ChRL w sprawie reklamy oraz przepisy innych ustaw i regulacji administracyjnych w sprawie nadzoru farmaceutycznego nad reklamami żywności przeznaczonej dla niemowląt i małych dzieci.

Artykuł 81 Producenci żywności dla niemowląt i małych dzieci wdrożą pełen proces kontroli jakości od momentu zakupu surowców do wprowadzenia na rynek produktu gotowego; każda partia produktów dla dzieci wychodząca z zakładu będzie poddawana kontroli gwarantującej bezpieczeństwo żywności.

Materiały żywnościowe (takie jak surowe mleko, substancje pomocnicze) oraz dodatki do żywności stosowane do produkcji żywności dla niemowląt, będą zgodne z właściwymi przepisami, regulacjami oraz krajowymi normami bezpieczeństwa żywności; będą gwarantować wystarczającą zawartość substancji odżywczych niezbędnych dla wzrostu i rozwoju niemowląt.

Producenci żywności dla niemowląt i małych dzieci zgłoszą surowce, dodatki do żywności, skład produktu i etykiety do jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków na szczeblu prowincji do celów ewidencji.

Skład żywności w proszku przeznaczony dla niemowląt zostanie zarejestrowany w CFDA. Wnioskodawca przedstawi w momencie rejestracji raport BIR takiego produktu oraz inne materiały wskazujące na naukową skuteczność i bezpieczeństwo produktu.

Żywność dla niemowląt i małych dzieci nie może być produkowana w sub-opakowaniach; to samo przedsiębiorstwo nie może wytwarzać żywności w proszku dla niemowląt różnych marek o tym samym składzie.

Artykuł 82 Wnioskodawcy składający wnioski o rejestrację lub ewidencję zdrowej żywności, żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i żywności dla niemowląt i małych dzieci są odpowiedzialni za zgodność z prawdą przedłożonych materiałów.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu prowincji i wyższym będzie publikować wykaz zarejestrowanej lub wpisanej do ewidencji zdrowej żywności, żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i żywności w proszku dla niemowląt i małych dzieci i zachowa poufność tajemnic handlowych przedsiębiorstw pozyskanych w drodze rejestracji lub ewidencji.

Producenci zdrowej żywności, żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i żywności w proszku dla niemowląt i małych dzieci będą produkować żywność zgodnie z zarejestrowanymi lub zaewidencjonowanymi wymogami technicznymi, w tym zgodnie z podanym składem, technikami produkcji, itp.

Artykuł 83 Producenci zdrowej żywności, żywności specjalnego przeznaczenia medycznego i żywności dla niemowląt i małych dzieci oraz żywności podstawowej/uzupełniającej dla grup specjalnych będą postępować zgodnie z dobrymi praktykami produkcyjnymi i wdrożą system zarządzania jakością dla produktów. Producenci będą przeprowadzać regularne kontrole wewnętrzne zarządzania jakością produkcji w celu zapewnienia jego skuteczności; raport z kontroli wewnętrznej będzie przedkładany do jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków na szczeblu powiatu.

Rozdział 5 Kontrola żywności

Artykuł 84 Kontrole żywności mogą przeprowadzać wyłącznie agencje kontroli żywności wyłącznie posiadające akredytację zgodną z odpowiednimi wymogami państwowymi w sprawie certyfikacji i akredytacji, o ile odmiennie przepisy nie stanowią inaczej.

Warunki akredytacji i procesów badawczych dla agencji kontroli żywności określi CFDA.

Raporty z kontroli sporządzone przez agencje kontroli żywności zgodnie z niniejszą Ustawą będą mieć tę samą moc prawną.

Władze powiatowe i wyższego szczebla włączą zasoby z kontroli żywności do ogólnodostępnych zasobów.

Artykuł 85 Kontrole żywności będą realizowane niezależnie przez inspektora wskazanego przez agencję kontroli.

Inspektor przeprowadzi kontrole i badania żywności zgodnie z obowiązującymi przepisami i regulacjami, normami bezpieczeństwa żywności oraz procedurami badań i kontroli. Inspektor działa zgodnie z wiedzą naukową, etyką zawodową, zapewniając obiektywne i rzetelne wyniki i wnioski z kontroli. Nie sporządza fałszywych raportów z kontroli.

Artykuł 86 Agencje i inspektorzy kontroli żywności odpowiadają za kontrolę i badanie żywności. Raport z kontroli żywności wymaga opatrzenia pieczęcią urzędową agencji kontroli żywności i podpisu lub pieczęci inspektora. Agencje i inspektorzy kontroli żywności ponoszą odpowiedzialność za sporządzony raport z kontroli żywności.

Artykuł 87 Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na poziomie powiatu i wyższym przeprowadzają kontrolę próbek w stałych lub zmiennych odstępach czasu i publikują wyniki badań zgodnie z właściwymi przepisami; kontrole żywności nie podlegają wyjątkom. Jednostki poniosą koszty za losowy pobór próbek i powierzą badanie agencjom kontroli żywności spełniającym warunki niniejszej Ustawy, a także poniosą koszty przeprowadzonych badań; jednostki nie będą pobierać opłat za badania i innych opłat od producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności.

Artykuł 88 W przypadku, w którym producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności nie zgodzą się z wynikami badań przeprowadzonych zgodnie z Ustawą, mogą oni, w przeciągu 7 dni roboczych od otrzymania wyników badań, złożyć wniosek o ponowne badanie do jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków, która przeprowadziła kontrolę próbek lub nadrzędnej jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków, a jednostka regulacyjna ds. żywności i leków przyjmująca wniosek o ponowne badanie może wyznaczyć instytut z publicznego wykazu instytutów wykonujących ponowne badania i zgłosić produkt do ponownego badania. Wyniki ponownego badania będą ostatecznymi wynikami zamieszczonymi we wnioskach kontrolnych. Badań nie można przeprowadzić w jednym i tym samym instytucie. Wykaz instytutów wykonujących ponownie badania zostanie opublikowany wspólnie przez CNCA, CFDA, NHFPC i MOA.

W przypadku losowej kontroli produktów rolno-spożywczych z wykorzystaniem szybkiej metody badawczej wskazanej przez Państwo, producenci i przedsiębiorcy handlowi poddani badaniom mogą złożyć wniosek o ponowne badanie w przeciągu 4 godzin od otrzymania wyniku badania, o ile nie wyrażą zgody na wynik badania; ponowne badanie nie będzie prowadzone z wykorzystaniem szybkiej metody badawczej.

Artykuł 89 Producenci żywności mogą przeprowadzić badania żywności samodzielnie lub powierzyć je agencji kontroli spełniającej wymogi niniejszej Ustawy.

W przypadku, w którym stowarzyszenie branżowe z sektora żywności, stowarzyszenia konsumenckie lub konsument powierzy przeprowadzenie badania agencji kontroli żywności, podmioty te wybiorą agencję kontroli żywności spełniającą wymogi niniejszej Ustawy.

Artykuł 90 Do kontroli dodatków do żywności będą mieć zastosowanie przepisy w sprawie kontroli żywności określone w niniejszej Ustawie.

Rozdział 6: Import i eksport żywności

Artykuł 91 Kwestię bezpieczeństwa importu i eksportu żywności reguluje AQSIQ.

Artykuł 92 Importowana żywność, dodatki do żywności i produkty związane z żywnością muszą być zgodne z chińskimi krajowymi normami bezpieczeństwa żywności.

Importowana żywność podlega agencji kontroli wejścia-wyjścia i agencji kwarantanny (CIQ) zgodnie z właściwymi przepisami i regulacjami administracyjnymi.

Do importowanej żywności i dodatków do żywności zostanie dołączone świadectwo kontroli zgodnie z wymogami AQSIQ.

Artykuł 93 W przypadku importu żywności nieposiadającej krajowej normy bezpieczeństwa żywności w Chinach, zamorski eksporter/producent, lub jego importerzy, przedłożą odpowiednią krajową (regionalną) normę wykonawczą lub normę międzynarodową do NHFPC. NHFPC oceni normę i podejmie decyzję, czy może mieć ona tymczasowe zastosowanie, jeśli, zdaniem organu, spełnia ona wymogi bezpieczeństwa żywności, i opracuje bezzwłocznie odpowiednie krajowe normy bezpieczeństwa żywności. Import żywności wyprodukowanej z nowych surowców lub nowych rodzajów dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością będzie prowadzony zgodnie z postanowieniami Artykułu 37 niniejszej ustawy.

CIQ, przeprowadzając kontrolę w/w żywności, dodatków do żywności lub produktów związanych z żywnością będzie postępować zgodnie z wymogami NHFPC' i opublikuje wyniki kontroli.

Artykuł 94 Zamorscy eksporterzy i producenci zagwarantują, że żywność, dodatki do żywności i produkty związane z żywnością eksportowane do Chin spełniają wymogi niniejszej Ustawy, innych chińskich przepisów administracyjnych, regulacji i krajowych norm bezpieczeństwa żywności; będą odpowiedzialni za treść etykiet i instrukcji dla żywności.

Importerzy ustanowią system kontroli i weryfikacji zamorskich producentów i eksporterów; kontrola będzie odnosić się przede wszystkim do w/w żywności. Produkty, które nie przejdą kontroli, nie będą importowane.

W przypadku wykrycia niezgodności z krajowymi normami bezpieczeństwa żywności importowanych produktów, lub dowodów, że żywność może okazać się szkodliwa dla zdrowia ludzkiego, importer bezzwłocznie zaprzestanie importu takiej żywności i wycofa z rynku produkty zgodnie z Artykułem 63 niniejszej Ustawy.

Artykuł 95 W przypadku wystąpienia zamorskiego incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, mającego potencjalny wpływ na Chiny, lub wykrycia znaczącego problemu z bezpieczeństwem żywności w odniesieniu do importowanej żywności, dodatku do żywności lub produktów związanych z żywnością, AQSIQ ogłosi ostrzeżenie o zagrożeniu, lub podejmie środki kontrolne i bezzwłocznie powiadomi CFDA, NHFPC i MOA. Powiadomione jednostki podejmą natychmiastowe działania po otrzymaniu takiej informacji.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatowym i wyższym nadzoruje import żywności i dodatków do żywności sprzedawanych na rynku krajowym. W przypadku wykrycia poważnych problemów związanych z bezpieczeństwem żywności, CFDA poinformuje o tym fakcie AQSIQ. Po otrzymaniu powiadomienia AQSIQ podejmie bezzwłoczne działania.

Artykuł 96 Zamorscy eksporterzy lub przedstawiciele eksportowi zaangażowani w eksport żywności do Chin oraz importerzy będą ewidencjonowani przez AQSIQ. Zamorscy producenci żywności eksportujący żywność do Chin będą rejestrowani w AQSIQ. Zarejestrowani zamorscy producenci żywności, w przypadku dostarczenia niezgodnych z prawdą materiałów lub spowodowania poważnych incydentów związanych z żywnością z własnej winy, zostaną usunięci z wykazu prowadzonego przez AQSIQ, a wykreślenie takie zostanie ogłoszone w drodze publicznego powiadomienia.

AQSIQ regularnie publikuje wykaz eksporterów, agentów, importerów i nadmorskich producentów żywności poddanych ewidencji lub rejestracji.

Artykuł 97 Importowana, wstępnie pakowana żywność i dodatki do żywności będą oznaczone chińskimi etykietami. Jeśli przepisy lub regulacje wymagają umieszczenia instrukcji, taka instrukcja zostanie dostarczona w języku chińskim. Etykiety i instrukcje będą spełniać wymogi niniejszej Ustawy lub wymogi innych przepisów, regulacji i norm bezpieczeństwa żywności; instrukcje będą określać kraj pochodzenia, nazwę krajowego przedstawiciela w Chinach oraz jego dane kontaktowe. Wstępnie pakowana żywność nieposiadająca chińskiej etykiety lub instrukcji lub też posiadająca etykietę lub instrukcję niezgodną z przepisami niniejszej ustawy nie będzie importowana.

Artykuł 98 Importerzy będą prowadzić rejestr importu i sprzedaży żywności i dodatków do żywności i będą rejestrować informacje na temat żywności i dodatków do żywności takie jak nazwa produktu, specyfikacja, ilość, data produkcji lub numer partii, data przydatności do spożycia, nazwa i dane kontaktowe eksportera i nabywcy oraz data dostawy. Dane ewidencyjne i dokumenty będą przechowywane zgodnie z przepisami Artykułu 50.2 niniejszej Ustawy.

Artykuł 99 Producenci żywności eksportujący produkty zagwarantują zgodność żywności z normami kraju (region) eksportu lub z wymogami kontraktu.

Producenci żywności eksportowanej oraz gospodarstwa uprawiające lub hodujące surowce przeznaczone do eksportowanej żywności zostaną zarejestrowane przez AQSIQ.

Artykuł 100 AQSIQ będzie gromadzić i konsolidować następujące informacje o bezpieczeństwie dotyczące importowanej i eksportowanej żywności i powiadamiać o nich odpowiednie jednostki, instytucje i przedsiębiorstwa:

- 1) Informacje o bezpieczeństwie żywności z kontroli i kwarantanny żywności importowanej i eksportowanej wdrożonych przez agencję kontroli wejścia-wyjścia i agencję kwarantanny;
- 2) Informacje o bezpieczeństwie importowanej żywności zgłoszone przez organizacje takie, jak stowarzyszenia branży spożywczej, stowarzyszenia konsumenckie, itp. oraz konsumentów;
- 3) Informacje o ostrzeżeniach o zagrożeniach i inne informacje o bezpieczeństwie żywności publikowane przez międzynarodowe organizacje ds. żywności i zamorskie agencje rządowe, a także informacje o bezpieczeństwie żywności zgłaszane przez organizacje w rodzaju zamorskich stowarzyszeń branżowych i konsumentów;
- 4) Pozostałe informacje o bezpieczeństwie żywności.

AQSIQ przeprowadzi procedurę rejestracji dla importerów żywności, eksporterów oraz producentów żywności eksportowanej; ustanowi ewidencję i opublikuje ją zgodnie z obowiązującymi przepisami; AQSIQ zaostri procedury kontroli i kwarantanny importerów, eksporterów i producentów żywności eksportowanej o niekorzystnej historii ewidencyjnej.

Artykuł 101 AQSIQ może przeprowadzić ocenę i kontrolę systemu zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz stanu bezpieczeństwa żywności w krajach lub regionach eksportujących żywność do Chin; w oparciu o wyniki kontroli i oceny, AQSIQ określa wymogi kontroli i kwarantanny.

Rozdział 7: Postępowanie w przypadku incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności

Artykuł 102 Rada Państwowa sporządzi krajowe plany awaryjne na wypadek zaistnienia incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności.

Władze powiatowe i wyższego szczebla sporządzą plany awaryjne dla incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności w prefekturze w oparciu o właściwe przepisy, regulacje oraz plan awaryjny władzy wyższego szczebla oraz z uwzględnieniem rzeczywistej sytuacji w regionie administracyjnym, powiecie lub jednostce wyższego szczebla; plan zostanie przedłożony do władzy wyższego szczebla do celów ewidencji.

Plan awaryjny będzie zawierać przepisy dotyczące klasyfikacji incydentów, systemu zarządzania incydentami i odpowiedzialnościami w ramach postępowania z incydentami, systemu zapobiegania i wczesnego ostrzegania, procedury postępowania z incydentami oraz środków gwarantujących umożliwienie reagowania na wystąpienie incydu.

Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności opracują własny plan reagowania na incydenty związane z bezpieczeństwem żywności, będą regularnie monitorować wdrażanie środków zapobiegawczych w zakresie bezpieczeństwa żywności i będą bezzwłocznie eliminować potencjalne zagrożenia.

Artykuł 103 Podmiot, u którego wystąpi incydent związany z bezpieczeństwem żywności, podejmie natychmiastowe działania uniemożliwiające się jego rozprzestrzenienie. Podmiot i instytucje medyczne przyjmujące/prowadzące leczenie pacjentów bezzwłocznie poinformują powiatową jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków i jednostkę ds. zdrowia o miejscu wystąpienia incydu.

Po wykryciu incydu lub zapoznaniu się z raportem dotyczącym incydu związanego z bezpieczeństwem żywności, jednostka ds. kontroli jakości i jednostka ds. rolnictwa na szczeblu powiatu lub wyższym, bezzwłocznie informuje o tym fakcie jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków tego samego szczebla.

W przypadku wystąpienia incydu związanego z bezpieczeństwem żywności, krajowa jednostka regulacyjna ds. żywności i leków, zgodnie z planem awaryjnym, informuje o tym fakcie władze lokalne oraz jednostkę regulacyjną ds. żywności i

leków wyższego szczebla. Władze powiatowe oraz jednostka regulacyjna ds. żywności i leków eskaluje incydent zgodnie planem awaryjnym.

Żaden podmiot lub osoba fizyczna nie będą ukrywać, zgłaszać nieprawdy lub opóźniać zgłoszenia incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności lub ukrywać, fałszować lub niszczyć dowodów takiego incydentu.

Artykuł 104 Instytut medyczny, diagnozujący chorobę przenoszoną przez żywość u pacjentów lub podejrzewający taką chorobę, powinien bezzwłocznie zgłosić ten fakt do właściwej miejscowo powiatowej jednostki ds. zdrowia zgodnie z obowiązującymi przepisami. Powiatowa jednostka ds. zdrowia, wiedząc, że choroba jest związana z bezpieczeństwem żywności, poinformuje o tym fakcie jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków tego samego szczebla.

Powiatowa jednostka ds. zdrowia i jednostka wyższego szczebla, wykrywając problem związany z bezpieczeństwem żywności podczas monitoringu choroby zakaźnej lub innych incydentów związanych ze zdrowiem publicznym, poinformuje o tym fakcie jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków tego samego szczebla.

Artykuł 105 Po otrzymaniu raportu dotyczącego incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, jednostka regulacyjna ds. żywności i leków szczebla powiatowego lub wyższego bezzwłocznie zbada incydent we współpracy z jednostką ds. zdrowia, ds. kontroli jakości oraz ds. rolnictwa tego samego szczebla; podejmą one następujące środki zapobiegające lub ograniczające zagrożenie dla społeczeństwa:

1) Uruchomi zespoły ratownicze, zaaranżuje pierwszą pomoc i leczenie osób poszkodowanych w wyniku incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności;

2) Odizoluje żywność i surowce będące prawdopodobną przyczyną incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności i przeprowadzi natychmiastowe badania; w przypadku żywności i surowców o potwierdzonym skażeniu, wyda producentowi żywności i przedsiębiorstwu handlowemu nakaz wycofania lub zawieszenia działania, zgodnie z Artykułem 63 niniejszej Ustawy;

3) Odizoluje skażone produkty związane z żywnością, wyda nakaz ich oczyszczenia i sterylizacji;

4) Będzie prowadzić nadzór nad publikacjami informacji; ujawni informacje dotyczące incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności i postępowania w przypadku incydentu zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami; będzie publikować wyjaśnienia i objaśnienia dotyczące potencjalnych szkód i zagrożeń.

Jeżeli incydent związany z bezpieczeństwem żywności będzie wymagać wdrożenia planu awaryjnego, władze powiatowe i wyższego szczebla powołają organizację reagowania na incydent, uruchomią plan awaryjny i będą postępować zgodnie z powyższymi przepisami i przepisami planu awaryjnego.

W przypadku wystąpienia incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, CDC (Centrum Kontroli Chorób) powiatowe i wyższego szczebla uruchomi odkażanie w miejscu incydentu i przeprowadzi postępowanie epidemiologiczne w sprawie czynników prowadzących do incydentów we współpracy z innymi jednostkami. CDC na poziomie powiatowym i wyższym przedłożą wyniki postępowania epidemiologicznego do jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków i ds. zdrowia tego samego szczebla.

Artykuł 106 W przypadku wystąpienia incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, władze miejskie i wyższego szczebla bezzwłocznie podejmą współpracę z odpowiednimi jednostkami i przeprowadzą postępowanie wskazujące stronę odpowiedzialną za incydent; następnie nakazą odpowiednim jednostkom realizację powierzonych im zadań i przedłożą raport z postępowania identyfikujący podmioty odpowiedzialne do organu władzy tego samego szczebla oraz do jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków wyższego szczebla.

W przypadku poważnego incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności obejmującego ponad 2 prowincje, CFDA zorganizuje postępowanie ustalające stronę odpowiedzialną za incydent zgodnie z postanowieniami powyższego paragrafu.

Artykuł 107 Postępowanie dotyczące incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności będzie prowadzone uczciwie, w oparciu o dowody naukowe; powinno w dokładny sposób określić charakter i przyczynę wypadku, wskazać stronę odpowiedzialną za incydent oraz środki naprawcze.

Poza identyfikacją strony odpowiedzialnej za incydent związany z bezpieczeństwem żywności, postępowanie wskaże także obowiązki pracowników jednostki regulacyjnej oraz ds. badań i zezwoleń/certyfikacji.

Artykuł 108 Agencja badająca incydent związany z bezpieczeństwem żywności jest uprawniona do gromadzenia informacji od odpowiednich podmiotów lub osób fizycznych dotyczących incydentu i żądać przekazania przez nie dokumentów i próbek. Podmioty te i osoby fizyczne będą współpracować w ramach postępowania i dostarczą żądane dokumenty i próbki; nie mają prawa do odrzucenia takiego żądania.

Żaden podmiot, ani osoba fizyczna, nie będzie zakłócać lub hamować przebiegu postępowania w sprawie incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności.

Rozdział 8 Działania regulacyjne

Artykuł 109 Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków oraz jednostki ds. kontroli jakości na poziomie powiatu i wyższym, zgodnie z wynikami kontroli ryzyka, oceny ryzyka oraz stanem bezpieczeństwa żywności, określą priorytety, metody i częstotliwość działań regulacyjnych; ryzyka będą podlegać klasyfikacji.

Władze powiatowe i wyższego szczebla powołują jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków, jednostkę ds. kontroli jakości oraz ds. rolnictwa tego samego szczebla, których zadaniem będzie opracowanie rocznego planu działań regulacyjnych w zakresie bezpieczeństwa żywności dla regionu, jego publikacja i zarządzanie wdrożeniem.

Roczny plan działań regulacyjnych w zakresie bezpieczeństwa żywności będzie obejmować następujące priorytety regulacyjne:

- 1) Żywność podstawowa i uzupełniająca przeznaczona dla niemowląt i innych grup specjalnych;
- 2) Produkcja zdrowej żywności: dodawanie substancji, produkcja zgodnie z zarejestrowanymi/ewidencjonowanymi wymogami technicznymi; wprowadzenie funkcji do etykiety produktu, instrukcji oraz publikowanych materiałów dotyczących zdrowej żywności;
- 3) Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności o wyższym stopniu zagrożenia wystąpieniem incydentu dotyczącego bezpieczeństwa żywności;
- 4) Wyniki kontroli zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności wskazujące wyższy potencjał wystąpienia zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności dla danego produktu

Artykuł 110 Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków oraz jednostka ds. kontroli jakości na szczeblu powiatu i wyższym, realizują powierzone im zadania w zakresie regulacji bezpieczeństwa żywności i podejmują następujące działania w zakresie nadzoru i kontroli producentów i przedsiębiorstw handlowych zgodnie z przepisami niniejszej Ustawy:

- 1) Przeprowadzanie kontroli terenowych w miejscach produkcji i handlu;
- 2) Przeprowadzanie badań próbek żywności, dodatków do żywności oraz produktów związanych z żywnością w produkcji lub w obrocie;
- 3) Ocenianie i sporządzanie kopii odpowiednich kontraktów, dokumentów, ksiąg oraz innych informacji;
- 4) Izolacja i zatrzymywanie żywności naruszającej normy bezpieczeństwa żywności lub stanowiących udowodnione zagrożenie dla bezpieczeństwa, nielegalnie stosowanych surowców, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością;
- 5) Zamykanie miejsc nielegalnej produkcji i handlu żywnością.

Artykuł 111 W przypadku, w którym wyniki oceny ryzyka dla bezpieczeństwa żywności wykażą istnienie potencjalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa i konieczności sporządzenia i skorygowania norm bezpieczeństwa żywności, NHFPC, przed takim sporządzeniem i korektą norm, podejmie współpracę z innymi jednostkami Rady Państwowej i ustanowi tymczasowe limity i metodę badań dla substancji szkodliwej, obowiązującą w produkcji i w handlu oraz działaniach regulacyjnych.

Artykuł 112 Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej, może przyjąć szybkie metody badawcze wskazane przez Państwo na potrzeby losowych badań żywności; jeżeli wyniki takich badań losowych wykażą, że produkt może nie spełniać norm bezpieczeństwa żywności, produkt zostanie przebadany zgodnie z postanowieniami Artykułu 87 niniejszej Ustawy. Wyniki badań losowych mogą stanowić podstawę do nałożenia kar administracyjnych po upewnieniu się, że dana żywność nie spełnia norm bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 113 Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na poziomie powiatu i wyższym ustanowią ewidencję bezpieczeństwa żywności dla producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności, rejestrującą wydawanie zezwoleń, wyniki kontroli i nadzoru oraz postępowanie w przypadku nielegalnych działań; takie informacje będą podawane publicznie i okresowo aktualizowane. Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków zwiększy częstotliwość kontroli producentów żywności i przedsiębiorstw handlowych o niekorzystnej historii ewidencji. Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności dokonujący ciężkich naruszeń prawa zostaną zgłoszeni do jednostki regulacyjnej ds. inwestycji, komitetu regulacyjnego ds. papierów wartościowych oraz odpowiednich instytucji finansowych.

Artykuł 114 W przypadku potencjalnego zagrożenia dla bezpieczeństwa żywności w produkcji żywności lub handlu, które nie zostało wyeliminowane, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej mogą wszcząć postępowanie komunikacyjne identyfikujące odpowiedzialność za zagrożenie z przedstawicielem prawnym lub podmiotem zarządzającym. Producenci żywności i przedsiębiorstwa handlowe podejmą bezzwłocznie środki zaradcze w celu wyeliminowania takich zagrożeń. Postępowanie komunikacyjne oraz środki zaradcze zostaną włączone do ewidencji takich producentów żywności i przedsiębiorstw handlowych.

Artykuł 115 Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków oraz jednostki ds. kontroli jakości na szczeblu powiatu i wyżej udostępnią adresy email i numery telefonów na potrzeby zapytań, reklamacji i zgłoszeń. Po otrzymaniu zapytania, reklamacji lub informacji dotyczącej zakresu ich odpowiedzialności, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków przyjmą je i bezzwłocznie odpowiedzą, zweryfikują lub zainicjują postępowanie związane z takim zapytaniem, reklamacją lub inną informacją w ramach czasowych przewidzianych prawem. Jednostki prześlą sprawy poza zakresem ich kompetencji innym jednostkom uprawnionym do postępowania w takich sprawach i powiadomią o tym fakcie podmiot składający zapytanie, reklamację lub informację na piśmie. Jednostki uprawnione do zajęcia się takimi sprawami podejmą bezzwłoczne działania w przewidzianych prawem ramach czasowych, bez przerzucania odpowiedzialności na inne podmioty. Osoby, których raporty zweryfikowano pozytywnie, otrzymają nagrody.

Jednostki właściwe zachowają w poufności informacje osoby raportującej w celu ochrony praw takiej osoby. W przypadku, w którym osoba taka zgłosi przypadek przedsiębiorstwa, w którym jest zatrudniona, takie przedsiębiorstwo nie podejmie kroków prawnych przeciw takiej osobie w postaci zakończenia lub zmiany stosunku pracy lub w żaden inny sposób.

Artykuł 116 Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków oraz jednostki ds. kontroli jakości i inne jednostki na szczeblu powiatu i wyżej udoskonalać szkolenia dla personelu z zakresu egzekucji przepisów i regulacji dotyczących bezpieczeństwa żywności, norm i wiedzy specjalistycznej, oraz możliwości egzekucji przepisów i innych aspektów prawnych zakończonych egzaminami. Pracownicy nieposiadający odpowiedniej wiedzy i kompetencji nie powinni angażować się w działania mające na celu egzekucję przepisów z zakresu bezpieczeństwa żywności.

W przypadku, w którym producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności, stowarzyszenia branżowe i konsumentki, itp. uznają, że zachowania pracownika w zakresie egzekucji przepisów jest niezgodne z prawem lub standardami, mogą zgłosić skargę i powiadomić o takim postępowaniu jednostkę regulacyjną ds. żywności i bezpieczeństwa, jednostkę ds. kontroli jakości lub jednostkę ds. nadzoru dyscyplinarnego tego samego lub wyższego szczebla. Jednostki, które otrzymają skargę i raporty, zweryfikują informacje i poinformują jednostkę ds. egzekucji prawnej o wyniku weryfikacji; jeżeli skargi lub raporty okażą się być uzasadnione, jednostka ds. egzekucji prawnej zostanie poinformowana o tym fakcie; wobec osoby naruszającej przepisy i dyscyplinę zostaną wyciągnięte konsekwencje zgodnie z niniejszą Ustawą i odpowiednimi regulacjami.

Artykuł 117 W przypadku, w którym jednostka regulacyjna ds. żywności i leków i jednostki właściwe na poziomie powiatu lub wyżej nie zidentyfikują w terminie ogólnosystemowych zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności, lub też nie wyeliminują potencjalnych zagrożeń w regionie, władze miejskie tego samego szczebla mogą zaaranżować postępowanie komunikacyjne w celu określenia odpowiedzialności z osobą zarządzającą.

W przypadku, w którym lokalna władza ludowa nie wywiąże się z realizacji obowiązków w zakresie bezpieczeństwa żywności i nie wskaże potencjalnych zagrożeń dla bezpieczeństwa żywności w regionie, władze miejskie wyższego szczebla mogą zaaranżować postępowanie komunikacyjne w celu określenia odpowiedzialności z osobą zarządzającą.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków oraz inne jednostki właściwe, a także władze lokalne zaproszone do udziału w postępowaniu komunikacyjnym podejmą natychmiastowe środki naprawcze w zakresie działań regulacyjnych na rzecz bezpieczeństwa żywności.

Postępowanie komunikacyjne oraz środki zaradcze zostaną włączone do ewidencji takich producentów żywności i przedsiębiorstw handlowych, ewidencji ocen i zezwoleń władz lokalnych oraz jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków.

Artykuł 118 Chiny ustanowią jednolitą platformę informacji o bezpieczeństwie żywności i wdrożą jednolity mechanizm publikacji informacji o bezpieczeństwie żywności. CFDA publikuje informacje o ogólnym stanie bezpieczeństwa żywności w kraju, ostrzeżeniach o zagrożeniach dla bezpieczeństwa żywności, informacji o głównych incydentach związanych z bezpieczeństwem żywności oraz postępowaniem w przypadku incydentów oraz inne informacje, które zdaniem Rady Państwowej powinny zostać ujawnione na platformie centralnej. Ostrzeżenia o zagrożeniach dla bezpieczeństwa żywności lub informacje o głównych incydentach związanych z bezpieczeństwem żywności oraz postępowaniem w przypadku incydentów, jeżeli dotyczą poszczególnych regionów, będą publikowane przez jednostkę regulacyjną ds. żywności i leków na poziomie prowincji. Informacje nie będą publikowane bez zezwolenia.

Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków, ds. kontroli jakości i rolnictwa na poziomie powiatu i wyżej ujawnią informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności w ramach rutynowego nadzoru i działań administracyjnych.

Informacje dotyczące bezpieczeństwa żywności będą dokładne i ujawniane bezzwłocznie, w razie potrzeby z załączonymi wyjaśnieniami w celu niewprowadzania konsumentów i opinii publicznej w błąd.

Artykuł 119 Po otrzymaniu informacji wymagającej publikacji na poziomie centralnym zgodnie z Ustawą, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków, ds. zdrowia, kontroli jakości i rolnictwa na poziomie powiatu i wyżej bezzwłocznie powiadomią jednostki wyższego szczebla o tym fakcie, które z kolei eskalują tą kwestię do CFDA; w razie potrzeby, jednostki na poziomie powiatu mogą raportować bezpośrednio do CFDA

Jednostki regulacyjne ds. bezpieczeństwa żywności i leków, ds. zdrowia, kontroli jakości i rolnictwa na poziomie powiatu i wyżej, będą powiadamiać się wzajemnie o informacjach dotyczących bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 120 Żadna organizacja lub osoba fizyczna nie będzie tworzyć lub propagować nieprawdziwych informacji o bezpieczeństwie żywności.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej, po otrzymaniu informacji o bezpieczeństwie żywności, która może wprowadzić w błąd konsumentów i społeczeństwo, bezzwłocznie dokona weryfikacji i analizy takiej informacji we współpracy z jednostkami właściwymi, instytucjami specjalistycznymi, odpowiednimi producentami żywności i przedsiębiorcami handlowymi w sektorze żywności; wyniki zostaną bezzwłocznie opublikowane.

Artykuł 121 Jednostki regulacyjne ds. żywności i leków, jednostka ds. kontroli jakości lub inne właściwe jednostki, po wykryciu podejrzenia popełnienia przestępstwa przeciw bezpieczeństwu żywności, prześlą bezzwłocznie taką sprawę do jednostek ds. bezpieczeństwa publicznego zgodnie z odpowiednimi regulacjami. Jednostki ds. bezpieczeństwa publicznego przeprowadzą kontrolę przekazanych przypadków i zainicjują dochodzenie i postępowanie karne, jeżeli przestępstwo będzie takiego wymagać.

Jeżeli przypadek nie będzie miał znamion przestępstwa lub będzie mieć niewielką szkodliwość społeczną niepociągającą skutków karnych, a jedynie administracyjne, jednostki ds. bezpieczeństwa publicznego prześlą przypadek do jednostek regulacyjnych ds. żywności i leków, jednostki ds. kontroli jakości i innych odpowiednich jednostek; jednostki te zainicjują postępowanie zgodnie z obowiązującymi przepisami.

W przypadku zażądania przez jednostki ds. bezpieczeństwa publicznego od jednostek regulacyjnych ds. żywności i leków lub ds. kontroli jakości lub ds. ochrony środowiska dostarczenia wniosków z postępowania lub opinii identyfikacyjnej lub utylizacji przedmiotów związanych z przypadkiem, jednostki właściwe bezzwłocznie zapewnią żądane wsparcie.

Rozdział 9: Odpowiedzialność prawna

Artykuł 122 Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej dokona konfiskaty nielegalnie uzyskanych korzyści i żywności, dodatków do żywności, narzędzi i sprzętu wykorzystywanych do produkcji i handlu, a także materiałów stosowanych przez producentów żywności i przedsiębiorstwa handlowe, którzy naruszyli przepisy Ustawy poprzez włączenie do produkcji lub handlu żywności i dodatków do żywności bez zezwolenia na ich produkcję i handel nimi. Nielegalnie wyprodukowana żywność i dodatki do żywności lub handel nimi podlegają grzywnie w wysokości 50 000 – 100 000 RMB, jeżeli wartość żywności lub dodatków nie przekracza 10 000 RMB; grzywnie w przedziale od 10 do 20-krotności całkowitej wartości towaru, jeżeli ich całkowita wartość przekracza 10 000 RMB.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej nakaze podmiotowi lub osobie zaprzestanie niezgodnej z prawem działalności, skonfiskuje nielegalnie uzyskane korzyści i nałoży grzywnę w przedziale od 50 000 do 100 000 RMB, jeżeli podmiot lub osoba jest świadoma naruszenia prawa, ale udostępnia miejsce lub stwarza warunki dla takich działań. W przypadku uszczerbku dla praw konsumenta, podmiot/osoba poniosą wspólną odpowiedzialność z producentami / przedsiębiorstwami handlowymi w sektorze żywności / dodatków do żywności.

Artykuł 123 Za naruszające niniejszą Ustawę działania wymienione poniżej, jeżeli działanie nie stanowi przestępstwa, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej skonfiskują nielegalnie uzyskane korzyści i nielegalnie wyprodukowaną żywność, lub zatrzymają obrót nią, a także dokonają konfiskaty sprzętu, narzędzi i surowców wykorzystywanych do nielegalnej produkcji lub obrotu. Producent lub przedsiębiorstwo handlowe będzie także podlegać grzywnie w przedziale od 100 000 do 150 000 RMB, jeżeli całkowita wartość towaru nie przekracza 10 000 RMB, grzywnie w przedziale od 15 do 30-krotności całkowitej wartości towaru przekraczającej 10 000 RMB. Osoba zarządzająca i inni pracownicy bezpośrednio odpowiedzialni za naruszenie prawa, mogą zostać objęci utratą licencji handlowej lub zatrzymani na okres co najmniej 5 dni, jednakże nieprzekraczający 15 dni.

- 1) Produkcja żywności z surowców niespożywczych dodawanie substancji chemicznych innych niż dodatki do żywności lub substancji które mogą być niebezpieczne dla zdrowia człowieka lub produkowanie żywności z żywności z odzysku, lub handel taką żywnością;
- 2) Produkcja i handel żywnością podstawową i uzupełniającą przeznaczoną dla niemowląt lub innych grup specjalnych, składniki odżywcze której nie spełniają norm bezpieczeństwa żywności;
- 3) Handel mięsem drobiowym, zwierząt hodowlanych lub zwierząt wodnych padłych w wyniku choroby, zatrucia lub z przyczyn niezidentyfikowanych; lub produkcja i handel produktami z takiego mięsa;
- 4) Handel mięsem, które nie zostało poddane kwarantannie lub nie przeszło wymogów kwarantanny, lub produkcja lub handel produktami mięsnymi, które nie zostało poddane kontroli lub nie przeszło wymogów kontroli;

5) Produkcja lub handel żywnością, której produkcja i handel zostały zabronione przez Państwo w ramach zapobiegania chorobom i kontroli;

6) Produkcja lub handel żywnością zawierającą leki.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej, nakaże podmiotowi lub osobie zaprzestanie działalności stanowiącej naruszenie prawo, skonfiskuje nielegalnie uzyskane korzyści i nałoży grzywnę w wysokości pomiędzy 100 000 i 200 000 RMB, jeżeli podmiot lub osoba jest świadoma naruszenia prawa, ale udostępnia miejsce lub stwarza warunki dla takich działań. W przypadku uszczerbku dla praw konsumenta, podmiot/osoba poniosą wspólną odpowiedzialność z producentami / przedsiębiorstwami handlowymi w sektorze żywności / dodatków do żywności.

W przypadku nielegalnego stosowania silnie trujących i wysoce toksycznych pestycydów (podmiot odpowiedzialny) zostanie zatrzymany przez agencje bezpieczeństwa publicznego zgodnie z pkt. 1 niniejszego Artykułu i zostaną na niego nałożone kary określone w mających zastosowanie przepisach i regulacjach.

Artykuł 124 Za naruszające niniejszą Ustawę działania wymienione poniżej, jeżeli działanie nie stanowi przestępstwa, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej skonfiskują nielegalnie uzyskane korzyści i nielegalnie wyprodukowaną żywność, lub zatrzymają obrót nią, a także dokonają konfiskaty sprzętu, narzędzi i surowców wykorzystywanych do nielegalnej produkcji lub obrotu. Producent lub przedsiębiorstwo handlowe będzie także podlegać grzywnie w wysokości 50 000 – 100 000 RMB, jeżeli całkowita wartość towaru nie przekracza 10 000 RMB, lub grzywnie w przedziale od 10 do 32-krotności całkowitej wartości towaru przekraczającej 10 000 RMB; w przypadku ciężkiego naruszenia prawa, producenci żywności i przedsiębiorstwa handlowe mogą zostać objęci utratą licencji handlowej:

1) Produkcja lub handel żywnością lub dodatkami do żywności przekraczającymi limity norm bezpieczeństwa żywności w kontekście mikroorganizmów chorobotwórczych, pozostałości pestycydów, pozostałości leków weterynaryjnych, biotoksyn (metale ciężkie, itp.) oraz innych substancji stanowiących zagrożenie dla zdrowia ludzkiego;

2) Produkcja żywności lub dodatków do żywności wyprodukowanych z surowców/dodatków po upływie ich terminu przydatności do spożycia lub handel taką żywnością lub dodatkami do żywności;

3) Produkcja lub handel dodatkami do żywności powyżej dozwolonego poziomu lub w ilości przekraczającej dopuszczalne normy.

4) Produkcja lub handel żywnością lub dodatkami do żywności zepsutymi lub zgniłymi, zawierającymi zjełczały tłuszcz, pleśń lub owady, skażonymi lub brudnymi lub zawierającymi obce substancje lub wykazującymi jakiegokolwiek inne rozpoznawalne organoleptycznie nieprawidłowości;

5) Produkcja lub handel żywnością i i dodatkami do żywności z fałszywą datą produkcji na etykiecie, fałszywym terminem przydatności do spożycia lub po upływie takiego terminu;

6) Produkcji lub handel zdrową żywnością, żywnością specjalnego przeznaczenia medycznego i żywnością w proszku dla niemowląt niezarejestrowaną lub niewpisaną do ewidencji zgodnie z przepisami, lub wytwarzanie produktów przez producentów niezgodnie z zarejestrowanymi lub znajdującymi się w ewidencji wymogami technicznymi, takimi jak skład produktu i techniki produkcji, itp.;

7) Produkcja żywności w proszku dla niemowląt w sub-opakowaniach lub stosowanie przez to same przedsiębiorstwo tego samego składu do produkcji żywności w proszku dla niemowląt różnych marek;

8) Stosowanie nowych surowców do produkcji żywności lub produkcja nowych rodzajów dodatków do żywności bez oceny bezpieczeństwa;

9) Producent lub przedsiębiorstwo handlowe w sektorze żywności odmawia wycofania produktów lub zaprzestania działalności na żądanie jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków.

Poza okolicznościami wymienionymi w powyższym paragrafie, Artykule 123 i Artykule 125 niniejszej Ustawy, ktokolwiek produkuje lub prowadzi handel żywnością i dodatkami do żywności niezgodnymi z przepisami, regulacjami i normami bezpieczeństwa żywności, zostanie ukarany zgodnie z postanowieniami powyższego paragrafu.

Jednostka ds. kontroli jakości na poziomie powiatu i wyżej, nałoży karę zgodnie z pkt. 1 niniejszego Artykułu z tytułu produkcji nowego rodzaju produktów związanych z żywnością, które nie przeszły oceny bezpieczeństwa lub też niezgodnych z normami bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 125 Z tytułu naruszenia przepisów niniejszej ustawy na skutek zaistnienia którejkolwiek z poniższych okoliczności, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej, skonfiskują nielegalnie uzyskane korzyści / nielegalnie wyprodukowaną lub sprzedawaną żywność i dodatki do żywności oraz narzędzia, sprzęt i surowce stosowane do nielegalnej produkcji lub handlu. Producent lub przedsiębiorstwo handlowe będzie także podlegać grzywnie w wysokości 5 000 – 10 000 RMB, jeżeli całkowita wartość towaru nie przekracza 10 000 RMB, lub grzywnie w przedziale od 5 do 10-krotności całkowitej wartości towaru przekraczającej 10 000 RMB; w przypadku ciężkiego naruszenia prawa, producenci żywności i przedsiębiorstwa handlowe zostaną wezwani do zaprzestania produkcji lub mogą zostać objęci utratą licencji handlowej:

Itp.;

- 1) Produkcja lub handel żywnością lub dodatkami do żywności, które uległy skażeniu przez opakowania, pojemniki lub środki transportu,
- 2) Produkcja lub handel wstępnie pakowaną żywnością lub dodatkami do żywności bez etykiety; lub z etykietami lub instrukcjami niezgodnymi z przepisami Ustawy;
- 3) Produkcja lub handel żywnością zmodyfikowaną genetycznie oznaczoną niezgodnie z wymogami;
- 4) Nabywanie lub używanie przez producenta żywności lub przedsiębiorstwo handlowe surowców, dodatków do żywności lub produktów związanych z żywnością niezgodnych z normami bezpieczeństwa żywności.

Po wezwaniu ze strony jednostek regulacyjnych ds. żywności i leków na szczeblu powiatu lub wyżej, producenci lub przedsiębiorstwa handlowe z sektora żywności i dodatków do żywności skorygują błędy na etykiecie lub w instrukcji, które mogą mieć wpływ na bezpieczeństwo żywności lub wprowadzić w błąd konsumentów; w przypadku odmowy zostaną obłożeni grzywną o wartości nieprzekraczającej 2 000 RMB.

Artykuł 126 Z tytułu naruszenia przepisów niniejszej Ustawy na skutek zaistnienia którejkolwiek z poniższych okoliczności, producenci lub przedsiębiorstwa handlowe z sektora żywności na szczeblu powiatu i wyżej, zostaną wezwani do dokonania korekty, lub otrzymają ostrzeżenie ze strony jednostek regulacyjnych ds. żywności i leków na szczeblu powiatu lub wyżej; w przypadku odmowy dokonania korekty, zostaną obłożeni grzywną w przedziale 5 000-50 000 RMB; w przypadku poważnego naruszenia, zostaną wezwani do zaprzestania produkcji lub mogą zostać objęci utratą licencji handlowej:

- 1) Niedokonanie przez producentów żywności lub dodatków do żywności kontroli nabytych surowców, wyprodukowanej żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością, zgodnie z wymogami;
- 2) Nieustanowienie przez producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności system zarządzania bezpieczeństwem żywności lub niewskazanie pracowników do szkolenia i brak oceny personelu ds. zarządzania bezpieczeństwem, zgodnie z wymogami;
- 3) Brak kontroli przez producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności zezwoleń i stosownych dokumentów w momencie zakupu, lub nieustanowienie lub niezgodność z wymogami ewidencji w zakresie kontroli zakupów, rejestrami kontroli produkcyjnej i systemami ewidencji sprzedażowej;

- 4) Nieopracowanie przez producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności planów zarządzania incydentami związanymi z bezpieczeństwem żywności;
- 5) Nieprzeprowadzenie czyszczenia lub sterylizacji naczyń i pojemników przeznaczonych do przechowywania żywności przeznaczonej do bezpośredniego spożycia przed użyciem; prowadzenie czyszczenia i sterylizacji w sposób niezgodny z wymogami; brak odpowiedniego utrzymania, czyszczenia i okresowego dostosowania obiektów gastronomicznych i sprzętu zgodnie z wymogami;
- 6) Wyznaczenie przez producenta żywności lub przedsiębiorstwo handlowe z sektora żywności osoby do realizacji zadań związanych z bezpośrednim kontaktem z żywnością nieposiadającej świadectwa zdrowia lub cierpiącej na chorobę uznaną przez NHFPC za stanowiącą zagrożenie dla bezpieczeństwa żywności;
- 7) Sprzedaż żywności przez przedsiębiorstwo handlowe niezgodnie z regulacjami;
- 8) Niewniesienie przez producenta zdrowej żywności wniosku o ewidencję do jednostki regulacyjnej ds. żywności i leków lub zorganizowanie produkcji niezgodnie z zarejestrowanymi wymogami technicznymi, takimi jak skład produktu i techniki produkcji, itp.
- 9) Niezarejestrowanie przez producentów żywności dla niemowląt i małych dzieci surowców, dodatków do żywności, składu produktu, etykiet, itp. w jednostkach regulacyjnych ds. żywności i leków;
- 10) Nieustanowienie przez producenta żywności specjalnego przeznaczenia systemu zarządzania jakością i brak kontroli nad jakością produkcji lub nieprzedkładanie okresowych raportów z kontroli wewnętrznej;
- 11) Brak kontroli przez producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności w zakresie bezpieczeństwa żywności lub niepodejmowanie działań w przypadku zmiany warunków produkcji i handlu zgodnie z wymogami;
- 12) Niezapewnienie zgodności z wymogami zarządzania bezpieczeństwem żywności przez szkołę, przedszkole, zakłady opieki dla osób starszych i zakłady świadczące usługi dla placów budowy, świadczące usługi żywienia scentralizowanego.
- 13) Nieustanowienie i niewdrożenie wymogów kontroli dla produkcji żywności i handlu żywnością przez producenta żywności lub dostawcę usług gastronomicznych.

W przypadku, w którym dostawcy scentralizowanych usług dezynfekcji naczyń i sprzętu kuchennego stosują wodę, detergenty i środki dezynfekcyjne naruszające przepisy Ustawy, lub też dostarczają naczynia i naczynia do picia, które nie przeszły kontroli i nie posiadają świadectwa dezynfekcji, lub też nie umieszczają odpowiednich informacji na etykiecie na osobnym opakowaniu, jednostka ds. zdrowia na szczeblu powiatu i wyżej nałoży karę zgodnie z postanowieniami powyższego paragrafu.

W przypadku, w którym producent produktów związanych z żywnością nie przeprowadzi kontroli wytworzonych produktów związanych z żywnością zgodnie z wymogami, jednostka ds. kontroli jakości na szczeblu powiatu lub wyżej nałoży karę zgodnie z pkt. 1 niniejszego Artykułu.

W przypadku naruszenia postanowień Artykułu 65 niniejszej Ustawy przez sprzedawcę produktów rolno-spożywczych, jednostki regulacyjne ds. żywności i leków na poziomie powiatu lub wyżej nałożą karę zgodnie z pkt. 1 niniejszego Artykułu.

Artykuł 127 Małe zakłady produkcyjne i dostawcy żywności będą karani z tytułu naruszenia przepisów prawnych w oparciu o szczegółowe środki administracyjne obowiązujące we właściwej prowincji, regionie autonomicznym i gminie.

Artykuł 128 Organy właściwe poinstruują podmiot, który nie zgłosi i nie wdroży środków naprawczych w związku z incydentem dotyczącym bezpieczeństwa żywności i wystawi ostrzeżenie dla takiego podmiotu; podmiot zostanie wezwany do zawieszenia produkcji lub handlu z tytułu ukrycia, sfałszowania lub zniszczenia dowodów, zostanie przeprowadzona

konfiskata nielegalnie uzyskanych korzyści, a ponadto podmiot zostanie ukarany grzywną w wysokości 100 000 – 500 000 RMB; w przypadku poważnych naruszeń, może nastąpić odebranie licencji handlowej.

Artykuł 129 Z tytułu naruszenia przepisów niniejszej Ustawy na skutek zaistnienia którejkolwiek z poniższych okoliczności, CIQ nałoży kary zgodnie z postanowieniami Artykułu 124 niniejszej Ustawy:

- 1) Dostarczanie niezgodnych z prawdą materiałów, import żywności, dodatków do żywności i produktów związanych z żywnością niespełniających wymogów norm bezpieczeństwa żywności właściwych dla Chin;
- 2) Podczas importu żywności niespełniających wymogów krajowych norm bezpieczeństwa żywności, nieprzedłożenie norm wykonawczych do kontroli przez NHFPC; lub, podczas importu żywności wyprodukowanej z nowych surowców lub import nowego rodzaju dodatku do żywności i produktów związanych z żywnością, niespełnienie wymogów oceny bezpieczeństwa;
- 3) Eksport żywności z naruszeniem przepisów Ustawy;
- 4) Odmowa wycofania przez importerów żywności niespełniającej norm bezpieczeństwa żywności po wezwaniu do wycofania produktu przez jednostki właściwe;

Importerzy, którzy nie ustanowią i nie będą utrzymywać system ewidencji importu/sprzedaży żywności i dodatków do żywności oraz system weryfikacji zamorskich eksporterów/producentów żywności, z naruszeniem postanowień niniejszej Ustawy, będą podlegać karze nałożonej przez CIQ zgodnie z Artykułem 126 niniejszej Ustawy.

Artykuł 130 Jeżeli podmioty operatorzy rynków skonsolidowanych, dzierżawcy stoisk i organizatorzy targów handlowych zezwolą na sprzedaż żywności na rynkom przedsiębiorstwom handlowym nieposiadającym zezwolenia na produkcję, dystrybucję żywności lub świadczenie usług gastronomicznych, lub nie przeprowadzą kontroli lub zaniechają realizacji obowiązków w zakresie raportowania, jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na poziomie powiatu i wyżej nakaże im podjęcie działań naprawczych, skonfiskuje nielegalnie uzyskane korzyści i nałoży grzywnę w przedziale od 50 000 do 200 000 RMB; w przypadku poważnych skutków zaniedbania, nakaże zawieszenie działalności do czasu wdrożenia działań naprawczych lub uchyli zezwolenie; podmioty naruszające prawa konsumentów poniosą wspólną odpowiedzialność z przedsiębiorstwem handlowym z sektora żywności.

W przypadku naruszenia przepisów Artykułu 64 niniejszej Ustawy przez rynek hurtowy produktów rolno-spożywczych, rynek poniesie odpowiedzialność zgodnie z przepisami powyższego paragrafu.

Artykuł 131 Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, jeżeli platforma handlowa on-line będąca stroną trzecią nie przeprowadzi rejestracji nazw i kontroli zezwoleń, lub nie wywiąże się z obowiązku raportowania lub zawieszenia usług platformy handlowej on-line, jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej nakaże podjęcie działań naprawczych, skonfiskuje nielegalnie uzyskane korzyści i nałoży grzywnę w przedziale od 50 000 do 200 000 RMB; w przypadku poważnych skutków zaniedbania, nakaże zawieszenie działalności do czasu wdrożenia działań naprawczych lub uchyli zezwolenie; podmioty naruszające prawa konsumentów poniosą wspólną odpowiedzialność z przedsiębiorstwem handlowym z sektora żywności.

Konsumenci nabywający żywność przez platformę handlową on-line będącą stroną trzecią mogą domagać się odszkodowania od przedsiębiorstwa handlowego korzystającego z platformy w przypadku naruszenia ich praw. Platforma wypłaci odszkodowanie konsumentowi, jeżeli nie przedstawi prawdziwej nazwy, adresu i danych kontaktowych; następnie, platforma handlowa on-line będąca stroną trzecią będzie mieć prawo do wniesienia o odszkodowanie od przedsiębiorcy handlowego w sektorze żywności lub producenta żywności wykorzystującego platformę on-line. Platforma handlowa on-line będąca stroną trzecią będzie honorować swe zobowiązania wobec konsumentów w zakresie korzystniejszego odszkodowania.

Artykuł 132 Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, na osobę/podmiot, który będzie przechowywać, transportować, prowadzić załadunek/rozładunek żywności niezgodnie z wymogami, jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej nałoży nakaz natychmiastowego wdrożenia działań naprawczych i wyda ostrzeżenie; w przypadku odmowy wszczęcia postępowania naprawczego, jednostka nakaże zawieszenie działalności do czasu wdrożenia działań naprawczych i nałoży grzywnę w przedziale od 10 000 do 50 000 RMB; w przypadku poważnego naruszenia, uchyli zezwolenie.

Artykuł 133 Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, jeżeli osoba/podmiot odmówi, będzie hamować lub podejmie interwencję podczas kontroli, postępowania w sprawie incydentu, oceny ryzyka i nadzoru nad ryzykiem realizowanego przez właściwą jednostkę/organizację/instytucją lub ich pracowników, organ właściwy nakaże zawieszenie produkcji i działalności i nałoży grzywnę w przedziale od 2 000 do 50 000 RMB; w przypadku poważnego naruszenia, uchyli zezwolenie; w przypadku zakłócenia porządku publicznego, jednostki ds. bezpieczeństwa publicznego nałożą stosowną karę.

Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, ktokolwiek wystąpi przeciw osobie zgłaszającej naruszenie w drodze zakończenia lub zmiany warunków pracy lub w inny sposób, poniesie odpowiedzialność zgodnie z właściwymi przepisami.

Artykuł 134 W przypadku ukarania producenta żywności lub przedsiębiorstwa handlowego z sektora żywności trzykrotnie z powodu naruszenia przepisów niniejszej Ustawy, za wyjątkiem nakazu zaprzestania produkcji lub działalności i uchylenia zezwolenia, takie podmioty zostaną wezwane do zaprzestania produkcji lub działalności; zezwolenie będzie uchylane z tytułu poważnych naruszeń Ustawy:

Artykuł 135 Producenci żywności i przedsiębiorcy handlowi w sektorze żywności, których zezwolenie zostało uchylone i których przedstawiciel prawny, osoba zarządzająca lub inne osoby ponoszą bezpośrednią odpowiedzialność, nie będą wnosić o wydanie zezwolenia na produkcję żywności / handlowego przez okres pięciu lat od momentu nałożenia kary; nie mają prawa uczestniczyć w zarządzaniu produkcją oraz/lub handlem żywnością lub pracować w charakterze pracowników w zakresie zarządzania bezpieczeństwem żywności przy produkcji żywności oraz w spółkach handlowych w przeciągu 5 lat od nałożenia kary.

Każda osoba, skazana na bezwarunkową karę więzienia lub cięższą z powodu przestępstw z tytułu bezpieczeństwa żywności, nie będzie uczestniczyć w zarządzaniu produkcją i handlem żywnością, ani pracować w charakterze pracownika w zakresie zarządzania bezpieczeństwem żywności przy produkcji żywności oraz w spółkach handlowych do końca życia.

Producent żywności / przedsiębiorstwo handlowe zatrudniające osoby, które naruszyły przepisy powyższych dwóch paragrafów zostaną pozbawione licencji przez jednostki ds. żywności i leków na szczeblu powiatu i wyżej.

Artykuł 136 Przedsiębiorca handlowy w sektorze żywności, realizując zobowiązania w zakresie kontroli nabytych produktów i posiadający wystarczające dowody przemawiające za tym, że nabyta żywność nie spełnia odpowiednich norm bezpieczeństwa żywności, i zdolny do złożenia wyjaśnień w zakresie źródła zakupu, nie będzie karany; jednakże, żywność taka zostanie skonfiskowana; osobom, które w wyniku takiej żywności doznały urazu lub poniosły straty, zostanie przyznane odszkodowanie;

Artykuł 137 Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, jeżeli pracownicy techniczni i instytucje techniczne prowadzące nadzór nad ryzykiem i ocenę ryzyka w zakresie bezpieczeństwa żywności dostarczą nieprawdziwe informacje dotyczące nadzoru i oceny, takie osoby oraz osoby zarządzające instytucją będą podlegać karze usunięcia ze stanowiska lub wydalenia; jeżeli osoby takie lub instytucje posiadają uprawnienia zawodowe, zostaną one cofnięte.

Artykuł 138 Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, jeżeli instytucje kontroli żywności lub kontroler żywności przedstawi niezgodne z prawdą raporty z kontroli, organ nadzorczy anuluje uprawnienia zawodowe takiej instytucji, skonfiskuje pobraną opłatę z tytułu kontroli i nałoży grzywnę w wysokości od 5 do 10-krotności opłaty z tytułu kontroli; instytucja będzie także podlegać grzywnie w przedziale od 50 000 do 100 000 RMB, jeżeli wysokość opłaty z tytułu kontroli nie przekroczy 10 000

RMB. Osoba zarządzająca instytucją i kontroler zostaną usunięci ze stanowiska lub wydalenii; w przypadku wystąpienia istotnego incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, osoba zarządzająca instytucją i kontroler zostaną wydalenii.

Wydalony kontroler żywności, zgodnie z niniejszą Ustawą, nie będzie mieć prawa do podejmowania pracy w kontroli żywności od dnia nałożenia kary; personel instytucji kontroli żywności objęty postępowaniem karnym z tytułu naruszenia ustawy o bezpieczeństwie żywności lub wydalony za przedstawienie niezgodnego z prawdą raportu z kontroli, skutkującego wystąpieniem istotnego incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności, nie będzie mieć prawa do podjęcia pracy w kontroli żywności do końca życia. Instytucja kontroli żywności zatrudniająca osobę bez prawa do podjęcia pracy w kontroli żywności zostanie ukarana uchyleniem uprawnień przez jednostkę certyfikującą.

Instytucja kontroli żywności, wystawiająca niezgodny z prawdą raport z kontroli i naruszająca prawa konsumentów, poniesie wspólną odpowiedzialność odszkodowawczą wraz z producentem żywności / przedsiębiorstwem handlowym.

Artykuł 139 Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, jeżeli instytucja certyfikująca wyda niezgodny z prawdą wniosek certyfikacyjny, organ nadzorczy skonfiskuje pobrane opłaty certyfikacyjne i nałoży grzywnę w wysokości od 5 do 10-krotności wysokości opłaty certyfikacyjnej; instytucja zostanie także objęta grzywną w przedziale od 50 000 do 100 000 RMB, jeżeli opłata certyfikacyjna wynosi mniej niż 10 000; w poważnych przypadkach, instytucja zostanie obłożona karą zawieszenia działalności lub publicznego ogłoszenia o uchyleniu certyfikatu; uprawnienia zawodowe osoby zarządzającej instytucją i osoby bezpośrednio odpowiedzialnej zostaną uchylone.

Jeżeli instytucja certyfikująca wyda niezgodny z prawdą wniosek certyfikacyjny i naruszy prawa konsumentów, poniesie wspólną odpowiedzialność odszkodowawczą wraz z producentem żywności / przedsiębiorstwem handlowym.

Artykuł 140 Reklama zdrowej żywności, naruszająca niniejszą Ustawę, zawierająca fałszywe dane, wprowadzająca w błąd konsumentów lub publikowana bez zezwolenia, lub której treść jest niezgodna z dopuszczoną dokumentacją, będzie podlegać karz zgodnie z Ustawą ChRL o reklamie.

Agent reklamowy i wydawca projektujący, produkujący lub publikujący niezgodne z prawdą reklamy żywności naruszające prawa konsumentów poniesie wspólną odpowiedzialność z producentem żywności i przedsiębiorstwem handlowym.

Organizacje społeczeństwa obywatelskiego lub inne organizacje lub osoby fizyczne polecające żywność konsumentom w drodze niezgodnych z prawem reklam lub innych działań propagandowych i naruszające prawa i interesy konsumentów, będą ponosić wspólną odpowiedzialność z producentem żywności i przedsiębiorstwem handlowym.

Jednostka regulacyjna ds. żywności i leków, instytucja kontroli żywności oraz stowarzyszenia branżowe polecające żywność konsumentom w drodze reklamy lub w innej formie, a także organizacje konsumenckie polecające żywność konsumentom w drodze pobierania opłat lub czerpiące zyski w inny sposób, naruszający przepisy niniejszej Ustawy, będą podlegać konfiskacie nielegalnie uzyskanych korzyści przez organ właściwy. Osoba zarządzająca podmiotem i osoba odpowiedzialna za takie działania będą podlegać karze nagany z wpisem do akt, degradacji lub usunięcia z stanowiska; w poważnych przypadkach zostaną one wydalone.

W przypadku publikacji wysoce szkodliwej, nieprawdziwej informacji o żywności, jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na szczeblu prowincji zawiesi sprzedaż żywności i wyda odpowiednie oświadczenie publiczne; jeżeli żywność pozostanie w obrocie rynkowym, jednostka regulacyjna ds. żywności i leków na poziomie powiatu i wyżej skonfiskuje nielegalnie uzyskane korzyści i nielegalnie sprzedawaną żywność; przedsiębiorstwo handlowe zostanie również ukarane grzywną w wysokości od 20 000 do 50 000 RMB.

Artykuł 141 Z tytułu naruszenia niniejszej Ustawy, osoby sporządzające i rozprzestrzeniające niezgodne z prawdą informacje o bezpieczeństwie żywności, stanowiące naruszenie porządku publicznego, będą podlegać karze regulacyjnej z tytułu naruszenia bezpieczeństwa publicznego wydanej przez agencję ds. bezpieczeństwa publicznego.

Media sporządzające i rozprzestrzeniające niezgodne z prawdą informacje o bezpieczeństwie żywności zostaną ukarane przez władze wyższego szczebla zgodnie z prawem właściwym; osoba zarządzająca podmiotem oraz osoby odpowiedzialne za takie działania będą podlegać karze nsgany; jeżeli działalność narusza prawa obywateli, przedstawicieli prawnych lub innych organizacji, media poniosą odpowiedzialność cywilną, w tym dokonają sprostowania, rehabilitacji, wypłacą odszkodowanie z tytułu strat, wydadzą komunikat z przeprosinami, itp.

Artykuł 142 W przypadku władz na poziomie powiatu lub wyżej, z tytułu naruszenia praw niniejszej Ustawy w związku z wystąpieniem następujących okoliczności, odpowiedzialni urzędnicy oraz inne bezpośrednio odpowiedzialne podmioty wykonawcze zostaną ukarane poprzez naganę z wpisem do akt; we względnie poważnych przypadkach, zostaną oni zdegradowani lub usunięci ze stanowiska; w ciężkich przypadkach zostaną zwolnieni; w przypadku bardzo poważnych skutków ich działania, osoby zarządzające danym organem przyjmą na siebie odpowiedzialność i ustąpią ze stanowiska;

1) Niezorganizowanie oraz brak koordynacji nad jednostkami właściwymi w zakresie podejmowania skutecznych środków w ramach incydentów dotyczących bezpieczeństwa żywności w regionie, których efektem jest wystąpienie działań niepożądanych lub uszczerbku na zdrowiu;

2) Niezorganizowanie środków naprawczych w związku z wystąpieniem kompleksowego problemu dotyczącego bezpieczeństwa żywności na poziomie regionalnym, którego efektem jest wystąpienie działań niepożądanych lub uszczerbku na zdrowiu;

3) Opóźnienie, zatajenie lub sfalszowanie raportu dotyczącego incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności;

4) Wystąpienie istotnego incydentu dotyczącego bezpieczeństwa żywności lub stałe występowanie takich incydentów w regionie.

Artykuł 143 W przypadku władz powiatowych i wyższego szczebla, z tytułu naruszenia praw niniejszej Ustawy w związku z wystąpieniem następujących okoliczności, odpowiedzialni urzędnicy oraz inne bezpośrednio odpowiedzialne podmioty wykonawcze zostaną ukarane poprzez ostrzeżenie, degradację lub naganę z wpisem do akt; w poważnych przypadkach, zostaną oni zdegradowani lub usunięci ze stanowiska:

1) Niezidentyfikowanie obowiązków regulacyjnych związanych z bezpieczeństwem żywności jednostek właściwych, nieustanowienie i brak usprawnień w systemie zarządzania bezpieczeństwem żywności oraz wymiany informacji, niewypełnianie obowiązków regulacyjnych w zakresie bezpieczeństwa żywności;

2) Nieopracowanie planu awaryjnego dotyczącego bezpieczeństwa żywności dla region lub nieustanowienie organizacji zarządczej w drodze odpowiednich regulacji bezzwłocznie po wystąpieniu incydentu związanego z bezpieczeństwem żywności i nieuruchomienie planu awaryjnego;

Artykuł 144 W przypadku jednostki regulacyjnej ds. bezpieczeństwa żywności na poziomie powiatu i wyżej, jednostki ds. kontroli jakości oraz ds. rolnictwa na poziomie powiatu i wyżej, w którejkolwiek z poniższych okoliczności, odpowiedzialni urzędnicy oraz bezpośrednio odpowiedzialni pracownicy wykonawczy zostaną objęci karą naganą z wpisem do akt; w ciężkich przypadkach zostaną oni zdegradowani lub usunięci ze stanowisk; w skrajnych przypadkach osoby odpowiedzialne zostaną wydalone; w przypadku ciężkich skutków takich działań, osoby zarządzające organem przyjmą na siebie odpowiedzialność i ustąpią ze stanowiska:

- 1) Zatajenie, sfalszowanie lub opóźnienie raportu dotyczącego incydentów związanych z bezpieczeństwem żywności;
- 2) Niepodjęcie postępowania w związku z incydem dotyczącym bezpieczeństwa żywności lub natychmiastowych środków w zakresie takich incydentów po otrzymaniu raportu, na skutek czego doszło do rozprzestrzenienia incydem;
- 3) Niepodjęcie odpowiednich środków, jeżeli wyniki oceny ryzyka dla bezpieczeństwa żywności stanowią, że żywność, dodatek do żywności lub produkt związany z żywnością jest niebezpieczny, co prowadzi do wystąpienia incydem dotyczącego bezpieczeństwa żywności lub ma niekorzystny wpływ na społeczeństwo;
- 4) Przyznanie zezwoleń wnioskodawcom nieposiadającym kwalifikacji lub wydanie zezwoleń wykraczających poza kompetencje prawne;
- 5) Nieprzestrzeganie obowiązków regulacyjnych w zakresie bezpieczeństwa żywności określonych w Ustawie, co prowadzi wystąpienia incydem dotyczącego bezpieczeństwa żywności.

Artykuł 145 W przypadku jednostki regulacyjnej ds. bezpieczeństwa żywności na poziomie powiatu i wyżej, jednostki ds. kontroli jakości oraz ds. rolnictwa na poziomie powiatu i wyżej, w którejkolwiek z poniższych okoliczności, odpowiedzialni urzędnicy oraz bezpośrednio odpowiedzialni pracownicy wykonawczy zostaną objęci karą ostrzeżenia, nagany z wpisem do akt lub degradacji; w poważnych przypadkach zostaną oni zdegradowani lub usunięci ze stanowiska; w skrajnych przypadkach zostaną wydalen:

- 1) Po otrzymaniu informacji związanej z bezpieczeństwem żywności, niezgłoszenie informacji do właściwej jednostki wyższego szczebla i organu tego samego poziomu lub niezgłoszenie informacji do innych jednostek rządowych;
- 2) Nieopublikowanie informacji o bezpieczeństwie żywności zgodnie z przepisami;
- 3) Niedopełnienie obowiązków prawnych, brak współpracy przy postępowaniu w sprawach o naruszenie przepisów; lub nienależyte wykonanie, zaniedbanie obowiązków i podjęcie nielegalnych działań w celu uzyskania korzyści osobistych;

Artykuł 146 Podczas realizacji obowiązków regulacyjnych związanych z bezpieczeństwem żywności, jednostka regulacyjna ds. żywności i leków, jednostka ds. kontroli jakości i inne jednostki, w przypadku realizacji procedur egzekucyjnych, takich jak nielegalne kontrole i wymuszenia, działające na szkodę producentów żywności i przedsiębiorców handlowych w sektorze żywności, będą zobowiązani do wynagrodzenia strat; osoba zarządzająca oraz inne bezpośrednio odpowiedzialne osoby zostaną poddane karom zgodnie z przepisami prawa.

Artykuł 147 Naruszenie przepisów niniejszej Ustawy, skutkujące urazem fizycznym lub szkodą majątkową, będzie podlegać kompensacji; jeżeli majątek producenta / przedsiębiorstwa handlowego ma wartość niewystarczającą do pokrycia odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej i zapłaty nałożonych grzywien, odszkodowanie z tytułu odpowiedzialności cywilnej będzie traktowane priorytetowo.

Artykuł 148 Konsumenci mogą wnosić o odszkodowanie wobec przedsiębiorstw handlowych oraz/lub producentów z tytułu szkód spowodowanych przez żywność niespełniającą norm bezpieczeństwa. Po złożeniu pozwu o odszkodowanie / producent / przedsiębiorca handlowy powinni postępować zgodnie z zasadą odpowiedzialności pozwanego i wypłacić odszkodowanie; cedowanie odpowiedzialności jest zabronione. W przypadku odpowiedzialności producenta, przedstawiciel handlowy, po wypłacie odszkodowania konsumentowi, może wnieść o zwrot kosztów do producenta i vice versa.

Konsument może wnieść o odszkodowanie z tytułu strat spowodowanych produkcją lub handlem żywnością niespełniającą norm bezpieczeństwa; ponadto, klient może domagać się od producenta lub przedsiębiorstwa handlowego wypłaty odszkodowania równego 10-krotnej cenie produktu, lub 3-krotnej wartości straty; dodatkowe wynagrodzenie będzie wynosić 1000 juanów, jeżeli wartość szkody nie przekracza 1000 juanów.

Niniejszy przepis nie będzie mieć zastosowania do wad dotyczących etykiet produktów i opisów produktów, które nie mogą wpłynąć na bezpieczeństwo żywności, ani wprowadzić w błąd konsumenta.

Artykuł 149 Naruszenie przepisów niniejszej Ustawy stanowiące przestępstwo będzie ścigane z tytułu odpowiedzialności karnej.

Rozdział 10: Przepisy uzupełniające

Artykuł 150 Na potrzeby niniejszej Ustawy następujące terminy przyjmują znaczenie zdefiniowane poniżej:

Żywność oznacza każdą substancję, przetworzoną lub nieprzetworzoną, przeznaczoną do spożycia lub picia, w tym substancje używane tradycyjnie w charakterze żywności i chińskiego leku ziołowego, za wyjątkiem substancji używanych wyłącznie do leczenia chorób.

Bezpieczeństwo żywności oznacza zapewnienie, że żywność jest nietoksyczna, nieszkodliwa i zgodna z zasadnymi wymogami żywieniowymi i nie spowoduje żadnego ostrego, przewlekłego lub potencjalnego zagrożenia dla zdrowia człowieka.

Żywność wstępnie pakowana oznacza żywność uprzednio zapakowaną lub wyprodukowaną w pojemnikach lub opakowaniach w stałej ilości.

Dodatek do żywności oznacza każdą syntetyczną lub naturalną substancję używaną do poprawiania jakości, koloru, aromatu lub smaku żywności i dodawaną do żywności lub dostarczaną razem z żywnością w celu przeciwdziałania pogorszenia stanu produktu, utrzymania świeżości lub w celu zachowania zgodności z wymogami technologicznymi procesu przetwórstwa, w tym substancje wzmacniające wartości odżywcze.

Pojemniki na żywność i opakowanie oznaczają produkty wykonane z papieru, bambusa, drewna, metalu, porcelany, plastiku, gumy, włókien naturalnych, włókien chemicznych lub szkła, używane jako pojemniki do żywności lub dodatków do żywności lub jako warstwa będąca w bezpośrednim kontakcie z żywnością lub dodatkami do żywności.

Narzędzia i urządzenia do żywności oznaczają maszyny, rury, przenośniki, pojemniki, sprzęt, naczynia stołowe i inne przedmioty, które mają bezpośredni kontakt z żywnością lub dodatkami do żywności w procesie produkcji, dystrybucji, sprzedaży i korzystaniu z żywności lub dodatków do żywności.

Detergenty i środki dezynfekcyjne do żywności oznaczają substancje bezpośrednio używane do mycia i sterylizacji naczyń stołowych, narzędzi i urządzeń lub pojemników na żywność i opakowań, mających bezpośredni kontakt z żywnością.

Data przydatności do spożycia oznacza okres poprzedzający datę oznaczaną jako „spożyć przed”, w którym wcześniej zapakowana i przechowywana w warunkach wskazanych na etykiecie żywność zachowuje wysoką jakość.

Choroby przenoszone przez żywność oznaczają wszelkie choroby zakaźne, toksyczne lub inne choroby spowodowane bakteriami chorobotwórczymi przedostającymi się do organizmu z żywnością, w tym zatrucia.

Incydent związany z bezpieczeństwem żywności oznacza dowolne zdarzenie, które mogło zostać wywołane chorobami przenoszonymi przez żywność, skażeniem żywności lub inne incydenty związane z żywnością i stanowiące zagrożenie dla zdrowia ludzkiego.

Artykuł 151 Do przypadków związanych z bezpieczeństwem żywności dla żywności zmodyfikowanej genetycznie i soli kuchennej nieobjętych niniejszą ustawą będą mieć zastosowanie przepisy innych ustaw i regulacji administracyjnych.

Artykuł 152 Środki w zakresie zarządzania bezpieczeństwem żywności w sektorze kolejnictwa i lotniczym zostaną opracowane przez CFDA wspólnie z właściwymi jednostkami Rady Państwowej, zgodnie z niniejszą ustawą.

CFDA opracuje regulacje szczegółowe dotyczące zdrowej żywności zgodnie z niniejszą Ustawą.

AQSIQ opracuje szczegółowe środki regulacyjne dla wytwarzania produktów związanych z żywnością zgodnie z niniejszą Ustawą.

CIQ określi działania regulacyjne dotyczące kontroli celnej i granicznej zgodnie z niniejszą Ustawą oraz przepisami innych odpowiednich ustaw i regulacji administracyjnych.

Środki szczegółowe w zakresie zarządzania bezpieczeństwem żywności dla żywności specjalnego przeznaczenia i zaopatrzenia armii zostaną opracowane przez Centralną Komisję Wojskową zgodnie z przepisami Ustawy.

Artykuł 153 Rada Państwowa może dostosowywać system nadzoru i zarządzania bezpieczeństwem żywności do aktualnych wymogów.

Artykuł 154 Niniejsza Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października, 2015 r.

KONIEC TŁUMACZENIA